

GŁOS

KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

Nr 35/2017 (2695) Rok LIX 15.10.2017

15 października

„Dzieciom utraconym,
tym ukochanym
i tym niechcianym”

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

fot. Paweł Osikowski (Kraków)

1,55 €

Dwujęzyczny

Kalendarz Głosu Katolickiego

Calendrier de la Voix Catholique

POLSKA MISJA
KATOLICKA
we Francji

Kalendarz Głosu Katolickiego Calendrier de la Voix Catholique

NIEPODLEGŁOŚĆ 2018 INDÉPENDANCE

Niedroga francusko-polska firma pogrzebowa
Tel./fax 02 31 85 23 66
mówimy po polsku i po francusku
josefa.bozincourt@gmx.fr

POMPES FUNEBRES POLONIA
ASSISTANCE INTERNATIONALE

DENTYLIS
Centrum Stomatologiczne
Dentylis Boulogne
76, av. Edouard Vaillant
Boulogne Billancourt
M°: „9” - Marcel Sembat

01.41.13.45.05
dentylis@dentylis.fr

Mówimy po polsku

Cedr
www.grupacedr.pl

Stowarzyszenie Polskich
Kombatantów we Francji

SPK
Association des Anciens
Combattants Polonais
en France

11 listopada 1918 r. spełnił się sen pokoleń Polaków – Państwo Polskie narodziło się na nowo. Odzyskanie niepodległości dokonano się poprzez walkę pełną poświęcenia, i nie tylko na polach bitew, ale i w zmaganiach o zachowanie duchowej i materialnej substancji narodowej, w trwaniu polskich rodzin.

Ta walka, wielkie momenty historii i symbole ilustrują nasz Kalendarz. Legiony i „Błękitna Armia” Hallera, Piłsudski, ułańska fantazja, i współczesny patriotyzm. Niepodległość, to pola bitew, ale i silna rodzina, przywiązanie do Krzyża, to patriotyzm, który Jan Paweł II definiował jako „umiłowanie tego, co ojczyście”, a prezydent USA spuentował ostatnio w Warszawie: „Najeźdźcy próbowali Was złamać, ale Polski nie da się złamać. (...) Polska zatriumfowała, Polska zawsze zatriumfuje. (...) Silna Polska to błogostawieństwo dla Europy...” (ze *Wstępu*)

**zamów tu, teraz
„NIEPODLEGŁOŚĆ”
- kalendarz -
na 2018 r.**

Kupon i adres Redakcji poniżej

KUPON ZAMÓWIENIA KALENDARZA

Proszę o przesłanie mi polsko-francuskiego kalendarza „Głosu Katolickiego” na 2017 rok

Ilość egzemplarzy: _____ w cenie po **4,20 €** (z przesyłką **4,70 €**). RAZEM _____ €

Imię i nazwisko: _____ Telefon: _____

Adres: _____

Dołączam czek (dla „Voix Catholique”) gotówkę

* Redakcja „Głosu Katolickiego”: 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris

Info. - tel. 01 55 35 32 31; - e-mail: vkat@sfr.fr

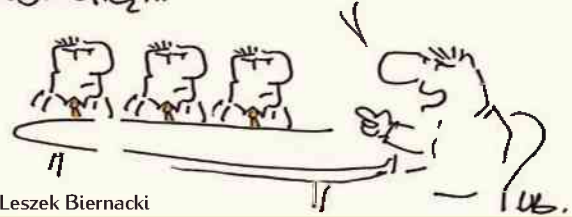
Telegram z... zakładnikami

Otóż w niedzielę 1 października zostałem... zakładnikiem. A zważywszy na porę roku, niestety nie jest to wcale „Prima Aprilis” i nie ma się z czego śmiać. Zresztą nie ja jeden, bo parę milionów mieszkańców Paryża, podobnie, dostało od... postępowej Hiszpanki” czyli so. jalistyczn. j mer miasta zakaz poruszania się po mieście samochodami, pod groźbą 135 € mandatu, i już! I diabli wzięli wszystkie moje plany. Nie dość, że żyjemy w niustannym strachu przed zamachami terrorystycznymi, bo włodarze sami zabajakadowani w swoich urzędach nie potrafią za pewnić mieszkańcom minimum bezpieczeństwa, to teraz jeszcze odbierają nam wolność swobodnego poruszania się, jak nie przemierzając za komuny i w stanie wojennym. Może to i drobiazg, ale przecież bezkarnie pozbawią ją nas coraz częściej konstytucyjnego prawa decydowania o sposobie własnej egzystencji. Albo pedałujesz na rowerku, bez względu na pogodę, wiek, zdrowie i siły, nie mówiąc o wolnej woli i odległościach, albo siedzisz cicho w domu, bo Hidalgo miała taką postępową ideę i tak nakazała. No gorzej niż generał Franco. A przecież jesteśmy ponoć w wolnym kraju, postępujemy w zgodzie ze wszystkimi ustawami, płacimy za wszystko i po wielokroć podatki – od dochodów, na drogi, od samochodu, za paliwo, na polisy, a potem przychodzi taka jedna z drugim i... stajemy się ich zakładnikami, we własnym mieście. Następnym razem wymyśli sobie pewnie, że w ogóle nie wolno wychodzić z domu – jeden dzień „parzyszym”, a drugiego „nieparzyszym”, bo tak będzie więcą j tlenu! P.O.

Z OBRAD OPOZYCJI TOTALNEJ...

- MUSIMY NATYCHMIAST PRZEKAZAĆ NASZEJ BŁOTEJ PANI ANGELI, ŻE WSZAMIAN ZA UDZIELENIE NAM POMOCY W ODZYSKANIU WŁADZY NIE TYLKO ZWRÓCIMY JEJ NASZE ZIEMIE ZACHODNIE, ALE BĘDZIEMY RÓWNOLEGLE WYWIERAĆ ZDECYDOWANE NACISKI NA WŁADZE FRANCUSKIE ABY NATYCHMIAST ZWRÓCIŁY JEJ ALZACJĘ I LOTARYNGIĘ...

rys. Leszek Biernacki

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- | Idźcie na rozstaje dróg z zaproszeniem – str. 4
- | Lenin w Paryżu – str. 6
- | L'Année Kościuszko – str. 11
- | Piotr I. Car czy cesarz? – str. 13
- | Kurs Poradnictwa Rodzinnego – str. 15

Z SATYRYCZNEJ TEKI L. B.

Okazja do proaborcyjnej propagandy!

Bogdan Dobosz

W „świeckim kalendarzu, postępków” dzień 28 września stał się od 5 lat... Światowym Dniem Aborcji!

Z tej „okazji” w kilku stolicach europejskich, przede wszystkim w Brukseli, swoje „manify” zorganizowały sobie feministki. Prym wiedzie tu i Francja, gdzie takie zgromadzenia miały miejsce w Paryżu, ale i w 25 innych miastach kraju. Tego typu wydarzenia stanowią element lobbingu na rzecz bardzo niebezpiecznego pomysłu wprowadzenia aborcji bez żadnych ograniczeń na poziomie całej Unii Europejskiej. To czego nie da się dokonać niszcząc społeczeństwa i wprowadzając „cywilizację śmierci” od środka, usiłuje się narzucić z góry.

Hasło tegorocznych zgromadzeń feministek brzmiało – „kobiety decydują”. We Francji angażuje się w nie ministerstwo ds. równości płci, więc swoją drogą jest to dziś dziwne, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że owo hasło przecież wyklucza z decyzji... mężczyzn. Akcję wspierały poza tym proaborcyjny Planing Familial i zrzeszający różne organizacje feministyczne tzw. Kolektyw Kobiet.

Nad Sekwaną dokonuje się rocznie ponad 200 tys. aborcji (212 tys. tylko w ub. roku). Od 2013 roku liczba ta nieznacznie spadła, ale jest to skutek wprowadzenia do powszechnego użytku aborcyjnych pigułek tzw. „dzień po”. Nie wiele pomagają tu tzw. akcje uświadamiające, bo np. ciągle rośnie liczba aborcji u nieletnich.

ciąg dalszy na str. 9

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____

Rok (56,60 €) Pół roku (30,30 €) Miesiąc (5 €)

Adres: _____

Przyjaciele „Głosu...” (69,60 €) PDF/e-mail (49,90 €)

Telefon: _____

Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!

Czeki prosimy wystawiać na Głos Katolicki – Voix Catholique 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris – Voix Catholique/Głos Katolicki
 Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka – rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles – CCP 000-1637856-11
 w Niemczech: Głos Katolicki – Commerzbank Hannover – BLZ 250 400 66 – konto n°791177900

PRENUMERATY

PRENUMERATY

LITURGIA SŁOWA

XXVIII Niedziela zwykła Rok A

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 25, 6-10a

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Zastępów przygotuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrże On na tej górze zastonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze tły z każdego oblicza, zdejmie hańbę ze swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność; cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze.

PSALM RESPONSORYJNY

Refren: Po wieczne czasy zamieszkać u Pana.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 4, 12-14. 19-20

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian

Bracia: Umieć cierpieć biedę, umieć też korzystać z obfitości. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, korzystać z obfitości i doznawać niedostatku. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia. W każdym razie dobrze uczyniliście, biorąc udział w moim ucisku. A Bóg

mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę. Bogu zaś i Ojcu naszemu chwata na wieki wieków. Amen.

EWANGELIA

Mt 22, 1-14

Słowa Ewangelii wg św. Mateusza

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Postać, więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwotali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Postać jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Postać swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie, więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapetniona się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: „Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?” Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: „Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzućcie go na zewnątrz, w ciemność! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych».

Idźcie na rozstaje dróg z zaproszeniem

ks. Łukasz Duda

Liturgia dzisiaj, w tej niedzieli ukazuje zbawienie w obrazie uczty, jaką Bóg przygotował dla wszystkich ludzi. „Pan zastępów przygotuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win... Zedrże on na tej górze zastonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów... raz na zawsze zniszczy śmierć; Pan otrze tły z każdego oblicza”.

Wystawna uczta ukazuje dostojność tego, kto ją wydaje, i jest obrazem zbawienia, które Bóg ofiaruje. Przez wiele wieków było ono zakryte przed narodami, a poznają je z chwilą przyjścia Mesjasza. Nieobecność śmierci i cierpienia pozwala myśleć tu – w tym ewangelicznym porównaniu – o przyszłości czekającej nas po życiu ziemskim.

W Ewangelii uczta zbawienia przybiera nowy wygląd... uczty weselnej. Bóg wzywa wszystkich ludzi, by przyszli na gody Syna Bożego z własną naturą ludzką. Zaczęły się one w chwili wcielenia, a dopełniły się przez śmierć na krzyżu. „Królestwo Boże podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Postać więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwotali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść”. Królem jest Bóg, ucztą – zbawienie, jakie przyniósł Syn Boga, który stał się człowiekiem; sługami – prorocy i apostołowie; zaproszonymi, którzy odmawiają lub źle się obchodzą ze sługami i zabijają ich, są Żydzi i ci wszyscy, którzy jak oni odrzucają Jezusa. Podobne wydarzenie ukazane zostało w Ewangelii z ostatniej niedzieli. Słyszeliśmy w przypowieści o złych rolnikach, jednak zachodzi tu znaczna różnica. Od rolników zażądano czegoś, co powinni oddać, czyli owoców z winnicy im powierzonej. Tutaj natomiast niczego się nie żąda, lecz wszystko się daje; tam odmówiono tego, co należało oddać ze sprawiedliwości, tutaj odrzuca się to, co zostało dane z dobroci. Odrzuca się miłość Boga. Jest to postawa człowieka przekonanego, że nie potrzebuje zbawienia, lub człowieka zanurzonego w sprawach doczesnych i uważającego czas poświęcony Bogu i życiu wiecznemu za stracony. Kiedy jedni zdążają do zguby, inni zostają zaproszeni na ich miejsce: „Uczta jest gotowa”. Syn Boży stał się człowiekiem i złożył siebie w ofierze za zbawienie ludzkości.

Dlatego Bóg nie przestaje ponawiać swojego zaproszenia:

„Idźcie na rozstaje drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Sala napetniona biesiadnikami „dobrymi i złymi” przedstawia Kościół otwarty na wszystkich ludzi, lecz jest również podobna do roli, na której rośnie kąkol obok dobrego ziarna. Być wezwanym i wejść na gody nie oznacza jeszcze ostatecznego zbawienia. Oto człowiek, który nie przywdział szaty godowej, zostaje wyrzucony „na zewnątrz w ciemność” nie, dlatego, że nie miał zewnętrznej szaty, lecz dlatego, że brakowało mu potrzebnego do zbawienia usposobienia duszy. Jest to człowiek, który materialnie należy do Kościoła, lecz nie żyje w miłości i łasce; jego wierze brak uczynków. Ma pozory ucznia Chrystusowego, lecz w głębi serca nie jest Chrystusowym, ani dla Chrystusa. Przynależność do Kościoła nie posłuży mu do zbawienia, lecz raczej do potępienia, „bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych”. Przypowieść nie mówi, że wybranych jest niewielu, lecz że ich liczba jest niższa od liczby powołanych, bo niektórzy z nich zlekceważyli zaproszenie Boga.

Przeście Rada Konferencji Episkopatów Europy

kard. Angelo Bagnasco

Nie bój się starodawna Europo być sobą

Kościół kocha Europę i wierzy w jej przyszłość: Europa jest nie tylko pewną ziemią, ale też pewnym zadaniem duchowym. Podczas spotkania plenarnego, które odbyło się na Białorusi, w Mińsku, ponowiliśmy nasze zaangażowanie w entuzjastyczny udział w pielgrzymowaniu kontynentu, który ma coś wspólnego do zaferowania wszystkim, w logice wzajemności.

Zadaniem naszej Rady jest krzewienie komunii między pastorzami różnych narodów i znalezienie sposobów, aby głos Pana Jezusa ponownie zabrzmiał w sercu „człowieka europejskiego”, w kulturze i społeczeństwie: gdzie może być trwale zakotwiczona ludzka godność, jeśli nie w Jezusie, Synu Bożym, który stał się człowiekiem? Jest to szczególnie wkład chrześcijaństwa w tożsamość europejską, a dwa tysiąclecia miłosierdzia, sztuki i kultury są tego żywym świadectwem.

Z miłością utożsamiamy się z życzeniem Ojca Świętego Franciszka „nowego i odważnego zrywem tego umiłowanego kontynentu”. Nie może nas zabraknąć w tym zrywaniu, mając świadomość, że jesteśmy postaciami radosnej nowiny. Przeście, które jesteśmy winni światu jest wzniosłe i mocne, ale postuguje się ubogimi środkami: Ewangelia Jezusa jest odwiecznym źródłem historii europejskiej, jej kultury humanistycznej, demokracji, praw i obowiązków człowieka. Tak jak jest też ich najpewniejszą gwarancją! Pomimo skłonności do izolacji, wierzymy w tę jedność duchowych i etycznych ideałów, które zawsze były duszą i przeznaczeniem Europy. Tak jak wierzymy w nieustanny proces pojednania, który jest nie tylko częścią historii, ale życia, i który prowadzi do poszanowania i docenienia różnych tradycji i religii, gdzie nie będzie żadnego ekstremizmu. Otwartość na religię, transcendencję, na relację solidarną, na komunie urzeczywistniła się w Ewangelii i ujawniła wyjątkową godność osoby; stanowiły one inspirację dla nie zawsze łatwej drogi Europy, która doświadczyła także ograniczeń i błędów. Samo zjawisko imigracji opromienione jest tym duchem, pod znakiem akceptacji, integracji i praworządności, pomimo trudności i obaw, będąc świadomymi wyzwań koniecznej wspólnej odpowiedzialności.

Wyrażamy także naszą zachętę dla narodów i państw, aby reagowały na silne sugestie sekularyzmu, który pobudza do życia bez Boga lub ograniczenia Co do przestrzeni prywatnej, umacniając załączki indywidualizmu i rodząc samotność. Ponadto wiadomo, że otwartość na życie – na każdym jego etapie – jest wskaźnikiem nadziei, a wskaźnik przyrostu naturalnego jest najlepszym znakiem stanu zdrowia społeczeństwa.

Drugą sprawą naszej kolejalnej uwagi była właśnie sytuacja młodzieży, będąca tematem najbliższego Synodu Kościoła. Ujawniła się wielka sympatia episkopatów Europy, sympatia, która

przekłada się na modlitwę, większą bliskość, pragnienie słuchania oraz cierpliwego i życzliwego towarzyszenia młodzieży. Kościół mocno wierzy w młodzież, otacza ją szacunkiem i zaufaniem, jak matka swoje dzieci. Podczas prac pojawiły się także pewne niepokoje, jak płynna kultura, którą wszyscy oddychamy, powszechne indywidualistyczne rozdrażnienie, rodzące niepewność i samotność, a także pewne konflikty i niesprawiedliwości, które także i dziś ranią wielkie dobro pokoju. Są to motywy, które umacniają nasze postanowienie, aby być u boku i iść wraz z nimi, pozwolić im odczuć, że Ewangelia jest orędziem wielkiego „tak” dla życia, miłości, wolności, radości: oznacza powiedzenie „tak” Chrystusowi.

Na tej drodze nasze wspólnoty są z nami i z naszymi kapitanami, aby być znakiem nadziei, komunii, czynnej życzliwości: głębokim i żywym korzeniem jest Chrystus, który przemawia do serca i rozumu każdego a także kontynentu, aby odnalazł siebie poza polityką i gospodarką.

Pragniemy, aby słowo Jezusa dotarło do serca Europy: „Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą”. Nie bój się starodawna Europo być sobą, podejmij drogę Ojców, którzy ciebie wymarzyli, jako dom ludów i narodów, matkę płodną w dzieci i kulturę, ziemię otwartego i integralnego humanizmu. Tak, nie lękaj się, ufaj! Kościół, ekspert w sprawach ludzkich, jest twoim przyjacielem: ze spojrzeniem utkwionym w Chrystusa, i trzymając Ewangelię w ręku, idzie z tobą ku przyszłości pojednania, sprawiedliwości i pokoju. □

WATYKAN | W Watykanie zaprezentowano film o św. Maksymilianie Kolbe „Dwie Korony”. Premierowa projekcja miała miejsce w Sali imienia kard. Andrzeja Marii Deskura. Obecni byli reżyser Michał Kondrat, odtwórca głównej roli Adam Woronowicz, a także polski ambasador przy Stolicy Apostolskiej Janusz Kotański i minister Beata Kempa. Film został przyjęty bardzo pozytywnie. Michał Kondrat wyznał, że zależało mu na tej projekcji, aby świat mógł lepiej poznać postać świętego, który powszechnie jest znany tylko, jako męczennik.

BRATYSŁAWA | Beatyfikacja męczennika reżimu komunistycznego. „Został aresztowany, ponieważ pomagał kapitanom i seminarzystom przekraczać granicę, aby mogli realizować swoje apostołskie marzenia. Został, więc oskarżony o zdradę i skazany na ciężkie roboty. M.in. był osadzony w tzw. okrutnej «Wieży śmierci». Był tam zmuszany do ręcznej pracy przy wydobywaniu rud uranu, – z którego, jak wiadomo, otrzymuje się uran, metal bardzo toksyczny i radioaktywny. W czasie jednego z badań lekarskich stwierdzono u niego bardzo wysokie radioaktywne napromieniowanie ciała. Dlatego ks. Zeman został przeznaczony do fizycznej eksterminacji. Silne napro-

mieniowanie, zimno, przemoc i świadomość, że jest się człowiekiem przeznaczonym do unicestwienia, jak insekty, sprawiło, że to tzw. miejsce pracy było w istocie prawdziwym obozem zagłady” – powiedział o nowym, słowackim męczenniku prefekt Kongregacji ds. Kanonizacyjnych kard. Amato, który w Bratysławie przewodniczył on – w imieniu Papieża – uroczystościom beatyfikacji tegoż kapłana.

BRUKSELA | W Brukseli otwarto „okno życia”, pierwsze w tym mieście, a drugie w Belgii. Brukselska inicjatywa nie jest związana ani z Kościołem, ani z ruchami obrony życia. Zajmuje się tym organizacja Corvia, która, na co dzień niesie pomoc najuboższym. Brukselscy społecznicy są przekonani, że w tym mieście istnieje zapotrzebowanie na taką placówkę. Dziś jedyną alternatywą jest aborcja albo oficjalne oddanie dziecka do adopcji. Zdarza się tymczasem, że kobiety chcą zachować w takich sytuacjach anonimowość. Dlatego też na poród udają się do sąsiedniej Francji. Kobieta, która zostawia niemowlaka w oknie życia znajduje w nim informację, jak odzyskać dziecko, gdyby zmieniła zdanie. Identyfikacji służy jeden z dwóch kawałków puzzle. □

Lenin w Paryżu

Czy forma kodeksu pracy prezydenta Macrona prowadzi we Francji do wybuchu nowej rewolucji? Nad Sekwaną działania lidera ulicznych protestów, Mélanchona, porównywane są do działań Lenina w przededniu wybuchu bolszewickiej zawieruchy.

Prezydent Emmanuel Macron swoim radykalnym liberalizmem pomaga rosnąć w siłę francuskiemu Leninowi, Jean-Lucowi Mélenchonowi, który wygłasza coraz bardziej rewolucyjne hasła, a jego strategia do bólu przypomina strategię Lenina z 1917 r. Takie opinie wygłaszają poważni publicyści z okolic

Z KRAJU

- Premier Szydło składała wizytę w Tallinie na nieformalnym szczycie UE. Oceniając propozycje francuskie zmian w Unii, polska premier stwierdziła, że Polska jest za poważną debatą na temat przyszłości UE i przypomniała, „że byliśmy pierwszym krajem, który proponował rozmowę m.in. na temat zmiany traktatów europejskich. Odrzuciła jednak propozycje Macrona, jako próbę dzielenia Europy.
- Rząd przyjął projekt ustawy budżetowej na 2018 r. Zdaniem premier to budżet prorozwojowy, ambitny i uwzględniający programy prospołeczne.
- Minister obrony narodowej Macierewicz podpisał w Helsinkach umowę o współpracy. Finlandia nie jest członkiem NATO, ale łączy nas m.in. współpraca przemysłu zbrojeniowego.
- Z inicjatywy PiS powołano parlamentarny zespół ds. oszacowania wysokości odszkodowań należnych Polsce od Niemiec za szkody wyrządzone w trakcie II wojny światowej.
- Postowie Mularczyk oraz Menes dotarli do nieznanego do tej pory dokumentu ONZ dotyczącego reparacji wojennych. Deklaracja rządu PRL z 1969 r., która się w nim znalazła, świadczy o tym, że Polska nie zrezygnowała z praw do odszkodowań.
- Zakończyły się ćwiczenia Dragon-17, największe w tym roku manewry z udziałem 17 tys. żołnierzy oraz 3,5 tys. jednostek sprzętu i uzbrojenia wojskowego z Polski i 11 innych państw. Jesteśmy przygotowani do obrony państw Sojuszu Północnoatlantyckiego – podsumował je prezydent Duda.
- Prezydent Duda otworzył w Belwederze międzynarodową konferencję „Operacja polska NKWD 1937–1938”. Konferencję zorganizował IPN, Kancelaria Prezydenta RP i Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia. W wyniku operacji NKWD

w latach 1937–38 na terenie ZSRS wymordowano, co najmniej 111 tys. Polaków.

- Nowe zasady w służbie zdrowia. 594 placówki szpitalne funkcjonują już w ramach tzw. sieci. Sieć szpitali to jedna z głównych zmian wprowadzanych przez min. Radziwiłła. Szpitale sieciowe są zobowiązane zagwarantować pacjentom nie tylko leczenie szpitalne, ale także dostęp do poradni specjalistycznych oraz rehabilitacji.
- Odbędzie się pierwsze czytanie projektu noweli ustawy o broni, który został przygotowany przez postów Kukiz'15. Ma ona uprościć zasady starania się przez Polaków, którzy są najbardziej „rozbrojonym” narodem Europy, o pozwolenie na broń.
- Prezydenckie projekty ustaw o KRS i SN były analizowane przez grupy ekspertów i prawników w parlamencie i w Ministerstwie Sprawiedliwości. Opozycja „awansiem” rozpoczęła protesty, które okazały się jednak mało liczne.
- Obchody 78. rocznicy powstania Polskiego Państwa Podziemnego rozpoczęły się od złożenia wieńców pod pomnikiem gen. Stefana „Grot” Roweckiego przez przedstawicieli władz państwowych. Główne uroczystości odbywały się pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i AK.
- Na obchody setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, na zaproszenie przewodniczącego Episkopatu mają przybyć w przyszłym roku do naszego kraju biskupi z całej Europy.
- Polski rząd złożył wniosek o wyłączenie wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości UE Tizzano z postępowania dotyczącego wycinki w Puszczy Białowieskiej. Sędzia podczas wystąpienia stron podpowiadał przedstawicielce KE w oparciu o jakie przepisy unijne może wnosić o kary dla Polski.

Luwru i Ogrodów Elizejskich. Czy francuski establishment, po wyciszeniu „Hitlera w spódnicę” (Marine Le Pen), postanowił wziąć się za „Lenina z francuskim akcentem”? Czy tym razem Francji rzeczywiście grożą rozruchy, które mogą przypominać silne wstrząsy z historii?

Historia nie powtarza się, ale...

Bez przesady – inny kraj, inne czasy. To pierwsza, brzmiąca zdroworozsądkowo, reakcja na takie postawienie sprawy. „Czasy zawsze są inne, a jakby zawsze takie same” – jedna z błyskotliwych mądrości niezrównanego proboszcza z „U Pana Boga za piecem” podpowiada jednak drugą możliwą opcję. Bo co to właściwie znaczy, że czasy są inne – w domyśle: już nic podobnego wydarzyć się nie może, bo „świat jest mądrzejszy”. Do tego we Francji. Po pierwsze świat wcale dużo mądrzejszy nie jest. Po drugie, akurat argument francuski jest najmniej przekonujący. To Francja przecież ze swoją krwawą rewolucją (czczoną do dziś co roku 14 lipca) wyprzedziła rosyjskich bolszewików o całą epokę. Owszem, dzisiejsza Francja znajduje się w innym miejscu niż Francja, Rosja i świat w latach 1789 i 1917. Ale poza kontekstami cywilizacyjnym, politycznym i społecznym, które decydują o charakterze rewolucji, pewne cechy społecznych zrywów i bodźce decydujące o ludzkich odruchach pozostają niezmiennie.

W takim właśnie kierunku toczy się we Francji dyskusja wywołana ostatnimi wydarzeniami, związanymi z reformą kodeksu pracy, którą przeforsował prezydent Macron. Głośna książka Jeana Christophe’a Buissona (wiceszefa „Le Figaro Magazine”) pod tytułem „1917, rok, który zmienił świat”, staje się jeszcze głośniejsza dzięki wyprowadzeniu na ulice tysięcy ludzi przez

- Komisja weryfikacyjna ujawnia niesamowite fakty dotyczące reprivatyzacji nieruchomości w Warszawie. I tak np. w grudniu 2011 r. z-ca dyrektora Biura Gospodarki Nieruchomościami Jakub R., w imieniu prezydenta Warszawy Gronkiewicz-Waltz wydał decyzję o zwrocie kamienicy „nieznanemu z miesiąca pobytu” Pawlakowi. Tymczasem mężczyzna ten urodził się w 1883 r., więc stołeczni urzędnicy zwrócili kamienicę, w której mieszkali 24 rodziny, osobie mającej... 128 lat, a sprawę przyklepał jeszcze rejonowy sąd.
- Przed Sądem w Gdańsku rozpoczął się proces prezydenta Gdańska Adamowicza, oskarżonego o podanie nieprawdziwych danych w oświadczeniach majątkowych w latach 2010–12. Adamowicz przyznał, że nie umieszczał w tych dokumentach wszystkich informacji.
- Oszczędności dla budżetu państwa w wyniku wprowadzenia tzw. ustawy dezubekizacyjnej wyniosą 0,5 mld zł. Od 1 października, prawie 39 tys. b. funkcjonariuszy bezpieczeństwa, ma obniżone emerytury i renty.
- Kompromis w sprawie pracy niedzielnej? „Handlowe” niedziele mają pozostać na razie dwa razy w miesiącu. NSZZ Solidarność chciała całkowitego zakazu handlu w niedziele i dni świąteczne.
- Rośnie poparcie PiS. Wg Kantar na partię zagłosowałoby 43% badanych, na PO – 21%, Kukiz'15 ma – 13%, Nowoczesna 7%, a PSL – 6%.
- Agencja indeksowa FTSE Russell przekwalifikowała Polskę z rynków rozwijających się do rozwiniętych.
- W wieku 95 lat zmarł aktor Wiesław Michnikowski, wykonawca słynnych przebojów Kabaretu Starszych Panów. □

Mélenchona. Niektórzy żartują nawet, że Mélenchon został wynajęty przez wydawcę książki, bo swoimi działaniami na ulicy pomaga mocno w promocji tego tytułu. Komunistyczne, trocki-
stowskie korzenie byłego kandydata na prezydenta (w I turze tegorocznych wyborów zdobył 19,6% głosów), który w obliczu radykalnych zmian w kodeksie pracy – jednej z największych świętości francuskiego systemu – postawił wszystko na jedną kartę, mogą jeszcze sporo namieszać pod francuskim niebem.

Ulica mówi: dość

„Nawet królowie nie traktowali w ten sposób swoich obywateli!” – grzmiał Mélenchon, prowadząc pod koniec września tłum demonstrantów w liczbie od 30 tys. (wg policji) do 150 tys. (wg organizatorów) spod placu Bastylli na plac Republiki. Mélenchon, z wykształcenia filozof i znawca literatury współczesnej, jest jednocześnie naturalnym liderem i trybunem tych protestów. Zastąpił kiedyś pomysłem obłożenia... prawie stuprocentowym(!) podatkiem osób zarabiających ponad 400 tys.€ rocznie i skróceniem do 4 dni tygodnia pracy. Nic dziwnego, że to on stanął na czele protestów, chociaż zjednoczyły one nie tylko ludzi o tak komunistycznych poglądach jak Mélenchon.

Główne zarzuty wobec reformy Macrona, jakie stawiają również jej umiarkowani krytycy, to m.in. radykalne ułatwienie pracodawcy zwalniania pracowników przy jednoczesnym zmniejszeniu odszkodowań za bezprawne zwolnienia, a także ułatwienie zwolnień zbiorowych i możliwość pomijania związków zawodowych w negocjacjach między pracodawcami a pracownikami. Ludzie są wzburzeni dodatkowo tym, że reforma została po prostu opublikowana w Dzienniku Ustaw, a tymczasem tak duża ingerencja w prawo pracy wymagałaby szczegółowych

rozporządzeń poddanych dodatkowo ratyfikacji w parlamencie. I kiedy Mélenchon mówił, że nawet królowie przed rewolucją francuską lepiej traktowali obywateli, niż traktuje ich prezydent Macron, to trafiał z tym nie tylko do zwolenników swojej partii (Francja Nieujarzmiona), ale do większości niezadowolonych od paru miesięcy Francuzów (poparcie społeczne dla święto upieczzonego przeciw prezydenta zbliża się do poziomu schyłkowego Hollande'a). Leczące w dół notowania spadły jeszcze mocniej właśnie po ogłoszeniu wprowadzenia w życie reformy. Przekaz Mélenchona jest czytelny – jeśli Macron zachowuje się gorzej niż obalona przez rewolucję monarchia, to niech liczy się z tym, że ulica również jemu pokaże właściwe miejsce. I choć wszystko to wydaje się brzmieć przesadnie, podobnie do innych skrajnie populistycznych hasel, śledząc dyskusję we francuskich mediach, trudno nie zauważyć rosnącego niepokoju – autentycznego, nie wyreżyserowanego pod poprawną politycznie publiczkę – że sprawy mogą wymknąć się spod kontroli, gdy reformy Macrona zaczną funkcjonować w praktyce. Sam prezydent zaś, zamiast uspokajać i tłumaczyć, o co właściwie w reformie chodzi, podgrzewa atmosferę, zarzekając się, że nie cofnie się „przed leniwcami, cynikami i ekstremą”.

To nie XIX wiek

Macron ma rację, jeśli ma na myśli grupy reprezentujące poglądy bliskie Mélenchonowi. Przyzwyczajone do jednego z najbardziej socjalnych kodeksów pracy na świecie, nie tylko nie myślą o reformie tego, co rzeczywiście blokuje gospodarkę, ale wręcz domagają się kolejnych „udogodnień”. Już w ubiegłym roku, czyli jeszcze za rządów socjalistów, na ulice wyszły podobne tłumy, gdy rząd zapowiedział wydłużenie tygodnia pracy.

ciąg dalszy na str. 9

ZE ŚWIATA

Opr. B.D.

- Nieformalne spotkanie unijnych przywódców poprzedziło tzw. szczyt cyfrowy, który odbywał się w Tallinie. Prezydent Francji Macron przedstawił tam swoją wizję „naprawiania” Europy.
- Policja uniemożliwiła przeprowadzenie referendum niepodległościowego w Katalonii, m.in. rekwirując urny i karty do głosowania. Madryt i UE nie uznały referendum. Na ulicach Barcelony doszło do starć, 844 osoby zostały poszkodowane. W Katalonii ogłoszono strajk generalny.
- Nowy system przesiedleń i możliwość przedłużenia okresów wewnętrznych kontroli w strefie Schengen zaproponował unijny komisarz ds. migracji Awramopulos.
- Kolejny szczyt państw Trójmorza odbędzie się jesienią 2018 r. w Rumunii. Ostatnie takie spotkanie miało miejsce w lipcu br. w Warszawie i brał w nim udział przedstawiciel 12 państw Europy Środkowej i Wschodniej.
- Szef ukraińskiego sztabu generalnego Mużenko twierdzi, że Rosja po zakończonych ćwiczeniach pozostawiła na Białorusi swoich żołnierzy.
- Kreml wprowadził ograniczenia dotyczące zasięgu obserwacyjnych lotów wojskowych samolotów NATO nad obwodem kaliningradzkim. Takie loty podobno przeszkadzały w funkcjonowaniu tamtejszego lotniska cywilnego.
- Wprowadzenie sił pokojowych ONZ na teren Donbasu ma być tematem rozmów polityków pełniących rolę mediatorów w imieniu prezydentów USA i Rosji. Spotkanie Volkera i Surkowa odbędzie się w październiku.
- W okolicach Winnicy wybuchły wielkie składy amunicji ukraińskiej armii. Wybuch mógł spowodować widzialny w pobliżu dron.
- 93% uczestników referendum, które odbyło się w irackim Kurdystanie i na innych terenach kontrolowanych przez Kurdów, opowiedziało się za niepodległością. Frekwencja wyniosła 72%. Premier Iraku al-Abadi zażądał unieważnienia wyników referendum i wezwał Kurdów do dialogu w ramach obowiązującej konstytucji.
- Wojska Iranu oraz rządowe siły irackie przeprowadzają wspólne ćwiczenia. Ma to „wspierać integralność terytorialną Iraku” po kurdyjskim referendum niepodległościowym. Z kolei Turcja zagroziła Kurdystanowi sankcjami.
- Co najmniej 3 tys. osób, w tym 955 cywilów, zginęło we wrześniu w Syrii i był to najgorszy pod tym względem miesiąc roku 2017.
- Prezydent Trump przedstawił na wiecu w Indianapolis szczegóły reformy systemu podatkowego, który ma być „największą w historii redukcją podatków” w Stanach Zjednoczonych.
- Rząd USA przestrzegł Amerykanów przed podróżowaniem na Kubę. Waszyngton polecił też ponad połowie personelu ambasady USA w Hawanie opuszczenie wyspy. Jest to reakcja na tajemnicze zachorowania dyplomatów USA na Kubie.
- Były kanclerz Niemiec Schroeder został wybrany na szefa rady dyrektorów rosyjskiego koncernu Rosnieft. Schroeder pełni też funkcję przewodniczącego komitetu akcjonariuszy spółek Nord Stream i Nord Stream 2.
- Film dokumentalny nakręcony na 95. rocznicę powstania Związku Polaków w Niemczech nie zostanie pokazany nigdzie na terenie Niemiec. Został zablokowany przez ministerstwo zajmujące się mediami i kulturą. Znalaziono w nim m.in. elementy... antyislamskie.
- Pod naciskiem hinduistów władze położonego w środkowych Indiach stanu Madhya Pradesh zamknęły kolegium katolickie, które od 20 lat przyjmowało na naukę biedną, miejscową młodzież.
- Prokurator generalny Libii al-Sour ujawnił, że z wielkim prawdopodobieństwem ustalono miejsce, w którym znajdują się zwłoki 21 egipskich Koptów, barbarzyńsko zamordowanych w 2015 r. przez dżihadystów Państwa Islamskiego. Rozpoczęto już prace ekshumacyjne. Kościół koptyjski uznał ich za świętych męczenników.
- Pierwsze pary gejowskie zaczęły zawierać w Berlinie „związki małżeńskie” na podstawie przepisów przyjętych w czerwcu przez Bundestag. Merkel złożyła za wygraną w tegorocznych wyborach światopoglądowy haracz.
- Przewodniczący KE Juncker oświadczył, że w przyszłym roku KE przedstawi propozycję nowych zasad opodatkowania branży internetowej.
- W opublikowanym przez Agencję Praw Podstawowych UE raporcie o mniejszościach w Europie postawiono tezę, że „większość muzułmanów na Kontynencie ufa instytucjom demokratycznym, mimo że spotykają się z dyskryminacją”. Agencja przekazuje też, że islamisci „w większym stopniu wierzą w instytucje demokratyczne niż rdzenni Europejczycy”. Ciekawe, kto ów raport sponorsował?
- Fundacja Niezależne Media miała otrzymać 6 mln zł. z UE na projekt puszcza.tv. „Czułość” zachował jednak Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych i dotację wstrzymał. Jak dotacje to tylko dla swoich.
- 64-letni Paddock otworzył ogień z broni do osób biorących udział w koncercie country w Las Vegas. Zginęło 58 osób, 515 było rannych. □

Bez paniki

O tym, czy mamy płakać nad kościołami zamienianymi na puby, i o Bogu, który ma prawo zmienić prawo **opowiada ks. Wojciech Węgrzyniak.**

Marcin Jakimowicz: Do 1983 roku chłopcy z rozbitych rodzin nie mogli zostać kapłanami. A dziś? Mnóstwo kleryków pochodzi z rodzin naznaczonych rozwodem. Duch Święty zmienił zdanie? Dostosował się do naszej kondycji?

Ks. Wojciech Węgrzyniak: A nie może? Cóż jest w tym złego? Czy Duch Święty nie może dostosować się do kondycji swojego Kościoła? Pamiętam pewną trudną rozmowę w Niemczech. Jeden protestant pytał: „Dlaczego jest tak, że gdy moja żona katoliczka przysłała na nasze nabożeństwo przed Soborem Watykańskim II, to zaciągnęła na siebie grzech ciężki, a dziś już nie?”. Są w Kościele rzeczy niezienne, ale i takie, które się zmieniają. Nasz problem polega na tym, że kojarzymy Kościół z instytucją, w której panują odwieczne niezienne zasady, i gdy widzimy nowe dzieła Ducha Świętego, reagujemy alergicznie, okopujemy się. Pamiętam reakcję mojej mamy, gdy episkopat pozwolił w Wigilię jeść mięso (nie zachęcał do tego, ale też nie bronił). Była zbulwersowana, chociaż zawsze szanowała Kościół, biskupów i księży. A biskupom chodziło jedynie o to, że skoro nie ma takiej zasady w Kościele powszechnym, to po co trzymać pod grzechem ciężkim Polaków?

Czy Kościół nie dostosowuje się w ten sposób do ducha tego świata? Tracąc po drodze sacrum i rozmieniając się na drobne?

Może tak być. Jeśli uważamy, że nie ma Pana Boga, to będziemy tak rządzić duszami ludzimi, tak się do nich dostosowywali, by zbyt wiele nie stracić. Bo jeśli stracimy wiernych, spadnie prestiż i kolekta, albo gdy nasz nakład pójdzie w dół, to nie będziemy mieli z czego żyć. Tak myślą ci, którzy nie wierzą w Boga, a swą działalność opierają na ludziach czy instytucji. Patrząc na dwa

tysiące lat historii Kościoła. Padaty po kolei wszystkie mocarstwa, imperia. A Kościół? Przetrwiał. Czy zdecydował o tym czynnik ludzki czy sprawność instytucji? Wierzę, że Duch Święty.

Nie martwi się Ksiądz o przyszłość Kościoła?

Nie. Dlaczego mam się martwić? Czy to jest Kościół Wojciecha Węgrzyniaka czy Jezusa Chrystusa? To nie jest mój ani nasz prywatny biznes. Kościół to jest przede wszystkim Jego sprawa.

A zamieniane na puby kościoły w Belgii? To też nie niepokoi ks. Węgrzyniaka?

Spójrzmy na to przez pryzmat Biblii. Jezus Chrystus działał przez trzy lata. Jako Mesjasz, Syn Boga, miał ekstra możliwości, mówił świetne kazania, czynił niepowtarzalne znaki i cuda. I co? W najważniejszej dla świata chwili, pod krzyżem, pozostali przy Nim: Matka (matka zawsze jest pod krzyżem), Maria Magdalena (jak się kobieta zakocha, to pójdzie i pod krzyż), Maria, żona Kleofasa, czyli ciocia (nie wiadomo, czemu tam była, może dzięki rodzinnym więzom, a może przez przypadek, jak to ciocie mają), i jeden uczeń (umiłowany, więc był, bo miłość wszystko przetrzyma). A reszta? Gdzie była? W Wieczerniku mamy 120 osób. W czasie Wniebowstąpienia było 500. Nawet proboszcza odchodzącego z parafii żegna więcej ludzi. Dlaczego Syn Boży, dysponując takimi mega możliwościami, zgromadził tak mało ludzi? A Piotr powiedział jedno kazanie i nawróciło się „około trzech tysięcy dusz” (Dz 2,41). Ma lepsze wyniki niż Syn Boży! Czy dlatego, że Jezus powiedział: „będziecie czynili większe znaki niż ja”? (J 14,12). Nie wiem.

Dlaczego mam się martwić o Kościół np. w Holandii? Jedyłą osobą, o której zbawienie mam się martwić, jestem ja sam. Co wcale nie

znaczy, że nie mam się modlić za innych, że mam się nie starać, by wierzyli w Chrystusa. Gdy jednak święty Piotr (papież, ma święte prawo!) pyta Jezusa o św. Jana: „Panie, a co z tym będzie?” (J 21,21), co słyszysz? „A co cię to obchodzi?” (J 21,22). Apostołowie pytają: „Czy w tym czasie przywrócisz Królestwo Izraela?” (Dz 1,6). Co słyszysz? „Nie wasza to rzecz” (Dz 1,7). Wołę troszczyć się o Boga w moim życiu, zamiast zamartwiać się tym, co dzieje się w Belgii, Holandii czy w Krakowie. Nawet jeżeli Bóg dopuści taką sytuację, że na całym świecie zostanie tyle osób, ile zostało pod krzyżem, to da się z tego odbudować Kościół. Jeżeli na całym świecie zostanie 120 chrześcijan, to da się z tego obudować Kościół. Chciałbym należeć do tych, którzy są i będą zaczynem.

Na dziesięciu trędowatych tylko jeden powrócił do Jezusa, by oddać chwytę Bogu. A zatem – można złośliwie skonstatować – w czasach Mesjasza skuteczność ewangelizacji była kiepskiutka: zaledwie jedna dziesiąta.

Popatrzmy jeszcze inaczej. Co stało się z pięknymi Kościołami starożytnej Kapadocji czy Syrii? Co z tymi, do których św. Jan pisał w Apokalipsie listy? Pozostała ich garstka. Albo ich nie ma. I co? Kościół zginął? Zapadł się? Może się okazać, że po chrześcijaństwie w Europie zostanie tyle, ile po Kościele w Azji Mniejszej, ale czy ja mam z tego powodu tracić wiarę? Mam robić swoje, modlić się, czuć odpowiedzialność, jaką ojciec czuje wobec dzieci, ale nie mogę czuć frustracji. A może woła Bożą jest to, by Kościół w Europie doświadczył potężnego kryzysu? Jeśli zaś Bóg tego chce, to czy mogę walczyć z Bogiem? Czy naród wybrany nie doświadczał Boga wychowującego przez cierpienie? Poza tym statystyki nie są kluczem do zrozumienia Bożego planu.

„Ja i Bóg razem stanowimy większość” – mawiała Teresa z Avila.

To jest to! Człowiek, który wie, kim jest, nie martwi się o statystyki. Bóg jest po mojej stronie. Może was być milion, ale za mną stoi Nieskończoność.

Zaprosiły mnie kiedyś siostry zakonne. Chciały, bym je podniósł na duchu, bo od dawna nie miały nowych powołań. Kazanie zacząłem tak: **ciąg dalszy na str. 12**

Okazja do proaborcyjnej propagandy!

ciąg dalszy ze str. 3

Od kilku lat państwo realizuje niemal wszystkie postulaty środowisk feministycznych i ułatwia dostęp do zabijania dzieci nienarodzonych. W 2013 roku wprowadzono np. stu procentową refundację aborcji i to w czasach rosnącej deficytu społecznych ubezpieczeń, zniesiono tzw. „tydzień refleksji” – dla kobiet w ciąży – na podjęcie ostatecznej decyzji pomiędzy wizytą u ginekologa a zabiegiem. Wprowadzono nawet bezpłatne numery informacji telefonicznej o aborcji, a w interesie objęto cenzurą portale informujące o negatywnych skutkach takich poczynań, wprowadzono też penalizację działań obrońców życia. I ciągle im mało...

Nora Tenenbaum z Kolektywu Praw Kobiet ogłosiła w tym roku, że liczba ośrodków aborcyjnych jest niewystarczająca. Z kolei Nelly Martin ze Światowego Marszu Kobiet domaga się harmonizacji w tej dziedzinie przepisów unijnych i uznania prawa do zabijania dzieci za „uniwersalne prawo” UE. Francuski oddział Planowania Rodziny domaga się z kolei podniesienia możliwości swobodnego wykonywania aborcji, wzorem Wielkiej Brytanii i Holandii, do 24 miesiąca ciąży. Poza tym zwraca uwagę, że niektóre kliniki w przypadku nieletnich udających się na zabiegi wymagają obecności rodziców, co nie jest zgodne z wprowadzonym w ostatnich latach prawem o anonimowości aborcji u nieletnich. PR chce także 100 procent refundacji nie tylko samych zabiegów, ale i wszystkich związanych z nimi badań.

Wieloletnia obróbka propagandowa społeczeństwa i banalizacja zła doprowadziły do tego, że aborcja jest obecnie postrzegana jako „fundamentalne prawo kobiet”. Kiedy w 1975 wprowadzano nad Sekwaną depenalizację zabijania

nienarodzonych, mówiono o „mniejszym złu”. Teraz jest to już „prawo podstawowe”, a warto przypomnieć, że w maju tego roku deputowani komunistyczni zgłosili nawet poprawkę do konstytucji, która ma dopisać „aborcję” do art. 34 – właśnie do „praw fundamentalnych”. Jeszcze bardziej niebezpieczna wydaje się próba piewców „cywilizacji śmierci” narzucenia takich rozwiązań wszystkim krajom. W Europie jest to m.in. wniesiona do Parlamentu Europejskiego w Brukseli petycja nadania takiej pseudowartości charakteru prawa ogólnego unijnego.

Przy okazji „dnia aborcji” francuskie media wymieniają najbardziej odporne w tej materii państwa. W Europie, poza Watykanem, Maltą i Andorą wymienia się Irlandię i Polskę. O ile jednak Irlandia organizuje w tej sprawie referendum w 2018 r., to Polska „niepokoi” francuskie feministki ze względu na przeciwny kierunek działań i próby zaostrzenia prawa. Wycofanie się Prawa i Sprawiedliwości z projektu pełniejszej obrony nienarodzonych dzieci, jak widać, nie wiele wizerunkowi tej partii w świecie pomogło.

Sporo uwagi media nad Sekwaną poświęcają też Afryce. Tutaj zaledwie trzy kraje (RPA, Tunezja i Malawi) dopuszczają aborcję „na życzenie”.

W samej Francji, wg niektórych badań aborcję ma za sobą już jedna trzecia kobiet. Francuska „średnia” aborcyjna to 14,4 „zabiegów” na 1000 kobiet. Przy czym w regionie paryskim i departamentach południowo-wschodniej Francji średnia ta wzrasta do 25. Bezsensowna hekatomba nienarodzonych trwa, a nawet – na naszych oczach – staje się „fundamentalnym prawem”. Antywartości zamienione w wartości to już cywilizacyjny schyłek. □

Bogdan Dobosz

Lenin w Paryżu

ciąg dalszy ze str. 7

Rzecz niewyobrażalna dla przeciętnego Francuza, bo w praktyce oznaczająca, albo rezygnację z dwugodzinnej przerwy w ciągu dnia, albo ciągnięcie pracy do późnych godzin wieczornych (mowa oczywiście o stanowiskach z pracą w wyznaczonych godzinach, bo pracownicy rozliczani zadaniowo, często pracujący o wiele dłużej niż 35 czy nawet 48 godzin, to zupełnie inna historia). Tym razem jednak nawet dla centrowego wyborcy, rozumiejącego wyzwanie, jakie stawia konkurencyjność, a także trudność, z jakimi zmagają się przedsiębiorcy, związani absurdalnymi przepisami, reformy Macrona okazały się zbyt daleko idące. Likwidacja parasola ochronnego dla pracownika, którego można zwolnić bez większych przeszkód i bez płacenia odszkodowania, wydaje się odwróconym radykalizmem, tym razem liberalnym. „Zmiana kodeksu pracy ma przyczynić się do zwiększenia zatrudnienia i konkurencyjności Francji” – próbował tłumaczyć Macron, podpisując nowe prawo. Jak gdyby żył nie w XXI wieku, gdy jesteśmy już bogatsi o doświadczenie, że konkurencyjności i pozycji firmy nie zdobywa się kosztem pracowników, tylko w XIX lub na początku XX wieku, gdy wyznawcy radykalnego liberalizmu jeszcze nie mieli okazji wejść pod zimny prysznic.

Macron, afszujący się swoim obyciem w świecie finansów i bankowości (zdobywał doświadczenie u Rothschildów), powinien wiedzieć, że twórca jednej z największych światowych fortun i magnat naftowy John D. Rockefeller, budując swoje imperium, pogodził obniżanie kosztów produkcji ropy z jednoczesnym płaceniem swoim pracownikom więcej niż konkurencja i zapewnieniem im godziwych warunków społecznych. Dzięki temu uniknął strajków, które zatopiły większość konkurentów. Tymczasem Macron pręży muskulty i nie dostrzega, że to już nie tylko zwykłe strajki wybuchają we Francji, ale rośnie w siłę prawdziwa fala, która w pierwszej kolejności może zakończyć jego krótką – i mocno napompowaną – karierę polityczną.

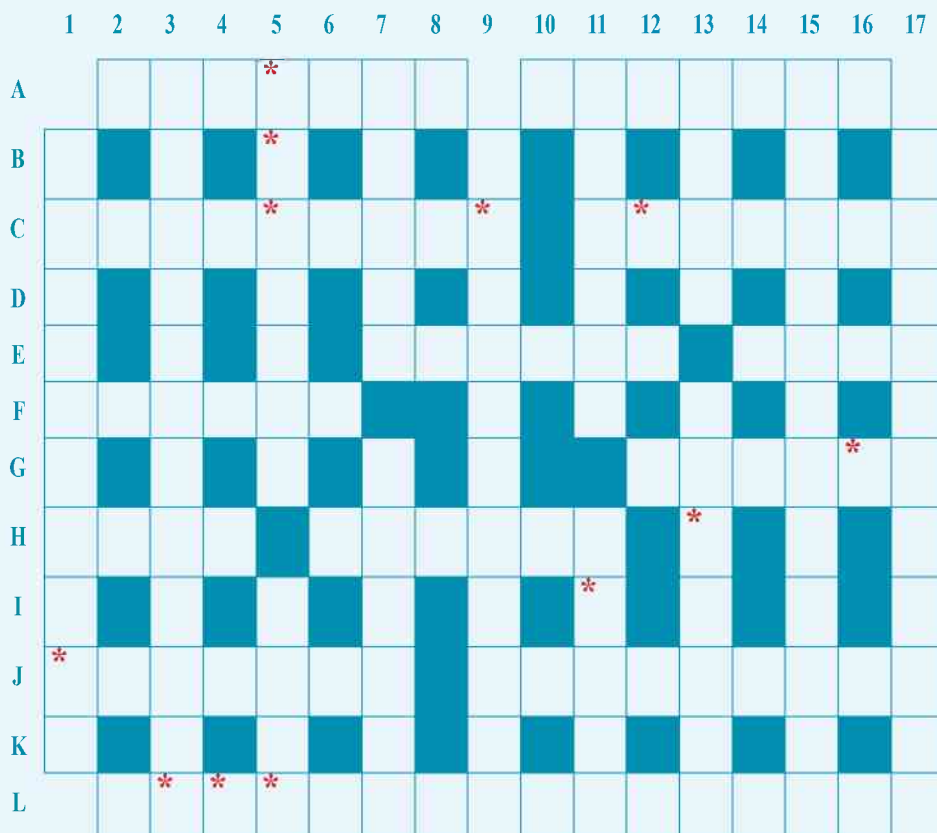
Jak uczcić stulecie

Nieszczęście Francuzów polega na tym, że liderem ruchu oporu wobec reform Macrona jest osoba, która bynajmniej nie oferuje zdrowej alternatywy. Przeciwnie, jest gotowa promować rozwiązania, które jeśli gdziekolwiek były zastosowane, kończyły się druzgocącą klęską i bankructwem. Na razie jednak Mélenchon, nie biorąc żadnej realnej odpowiedzialności za państwo, może sobie pozwolić na rozwijanie własnej demagogii. Jean-Christophe Buisson, autor wspomnianej na wstępie książki o rewolucji bolszewickiej, w wywiadzie dla „Le Figaro” mówi zaskakujące zapewne dla polskiego czytelnika rzeczy. Obserwując działalność Mélenchona, dochodzi do wniosku, że lider Francji Nieujarzmionej, jako trockistowski działacz w latach młodości, a później zadeklarowany komunista, z pewnością zna szczegóły rewolucji 1917 r. „Nie mogę uwierzyć, że nie jest opanowany chęcią upamiętnienia stulecia bolszewickiego zamachu w taki sposób jak Lenin, zdobywając władzę polityczną”, mówi wiceszef centroprawicowego magazynu. Jako dowód przytacza całą listę działań Mélenchona, w których rozgrywa on swoją skrajnie lewicową i komunizującą konkurencję (jest tego sporo we Francji), podobnie jak robił Lenin. I dodaje, że jego zdaniem Mélenchon nie będzie czekał do kolejnych wyborów w 2022 r. Wystarczy mu fakt, że zdobył w I turze niewiele mniej głosów niż pierwsza trójka kandydatów. Teraz karmi się i wzmacnia fałszywymi krokami prezydenta Macrona. Gdyby to Mélenchon na drodze bardziej lub mniej demokratycznej zdobył teraz władzę, pewnie nawet najzgorzalsi wrogowie Marine Le Pen pożałowałiby, że nie poparli jej w odpowiednim czasie. Trockistowskie poglądy Mélenchona to ostatnia rzecz, której teraz potrzebują Francuzi. Problem w tym, że w walce o zachowanie przywilejów i praw pracowniczych gotowi są pójść nawet za trockistą. □

*Jacek Dziedzina
(Gość Niedzielny)*

Poziomo: A-2. Uczeń Jezusa. A-10. Sztuczne uzupełnienie brakującej części ciała lub narządu. C-1. Strój nurka. C-11. Elektor przy urnie wyborczej. E-7. Ojciec. E-14. „C”ro pisane alfabetem łaćnińskim. F-1. Niechciane i bolesne przewrócenie się na ziemię. G-12. Wygląd, zewnętrzny kształt czegoś. H-1. Rasa konia. H-6. Melodia wygrywana przez zegar. J-1. Jezioro w woj. kujawsko-pomorskim, w pow. sępoleńskim. J-9. Napisane przez Św.Św. Marka, Mateusza, Łukasza i Jana. L-2. Stosunek proporcji dwóch walut. L-10. Naturalne źródło wody; zdroj.

Pionowo: 1-B. W alpinizmie: zabezpieczenie się za pomocą odpowiednich urządzeń lub ludzi w celu uniknięcia nieszczęśliwego wypadku. 3-A. Mama prababci. 5-A. Sędziwy staruszek. 5-I. Potocznie o oczach. 7-A. Odznaczenie przypinane do ubrania na piersi. 7-G. Istoty żywe wyróżniające się najwyższym stopniem rozwoju psychiki i życia społecznego. 9-B. Ojciec dziadka. 11-A. Najdłuższy równoleżnik na ziemi. 11-H. Pomieszczenie służące do wystawiania utworów scenicznych. 13-A. Rura w kształcie stożka służąca do wzmocnienia głosu. 13-F. Teren do ćwiczeń wojskowych. 15-A. Megaloman, samochwata. 17-B. Statek napędzany silnikami parowymi. □

Litery z pól oznaczonych gwiazdką utworzą rozwiązanie.

Rozwiązanie krzyżówki z GK nr 25/2017: „Dobrego wypoczynku”.

Poziomo: Chatupy, wczasowicz, opalacze, basen, oczar, plaża, karta, Stany, Polka, winda, smrek, estakada, żeglowanie, narzuta. **Pionowo:** kąpiel, uciecha, lotka, Bałtyk, Oskar, tabu, owce, gaża, czop, molo, arak, werwa, letnik, pycha, nędznik, regaty. □

GŁOS WOKÓŁ SPORTU

Bogdan Usowicz

☺ 11 kolejka ekstraklasy. Wyniki: Sandecja – Śląsk Wrocław 1:1, Arka Gdynia – Cracovia 1:1, Wisła Kraków – Jagiellonia Białystok 0:0, Pogoń Szczecin – Korona 0:0, Lechia Gdańsk – Zagłębie Lubin 1:0, Wisła Płock – Termalica Nieciecza 1:0, Górnik Zabrze – Piast Gliwice 1:0, Lech Poznań – Legia 3:0. Na prowadzeniu w tabeli Górnik Zabrze z punktem przewagi nad Lechem i 3 nad Zagłębiem Lubin i Jagiellonią. Tabelę zamyka Cracovia.

☺ Stępiński zastąpił kontuzjowanego Milika w reprezentacji Polski na dwa ostatnie mecze piłkarskich eliminacji mistrzostw świata z Armenią (5 X w Erywanii) i Czarnogórą (8 X w Warszawie).

☺ W ostatnim meczu 1/16 Pucharu Polski Chojniczanka wyeliminowała Termalikę Bruk-Bet Nieciecza, wygrywając u siebie 2:1.

☺ Chojniczanka pozostaje też liderem 1 ligi, wyprzedzając Chrobrego Głogów i Odrę Opole. Ciekawsze wyniki 12 kolejki zaplecza ekstraklasy: Ruch Chorzów – Miedź Legnica 1:0, Stomil Olsztyn – Raków Częstochowa 1:3, Chrobry – Odra 2:0, Podbeskidzie Bielsko-Biała – Puszcza Niepołomice 2:1, Wigry Suwałki – Chojniczanka 0:2.

☺ W 3 kolejce LM piłkarzy ręcznych PGE Vive przegrało w Słowenii z Celje 27:31.

Orlen Wisła Płock podejmowała Barcelonę i też poniosła porażkę 30:37.

☺ Polskie piłkarki ręczne pokonały w Lubinie Włochy 40:13 w pierwszym meczu grupy 2. eliminacji Mistrzostw Europy. Drugi mecz Polki wygrały ze Słowacją 29:20 i z kompletem wygranych były liderem grupy 2.

☺ Polskie siatkarki przegrały w Baku z Turczynkami 1:3 w meczu rundy play off Mistrzostw Europy i odpadły z turnieju. Mistrzostwo zdobyła Serbia.

☺ Po Wuhan, mieliśmy turniej w Pekinie. W Wuhanie Linette i Radwańska zakończyły swój udział na 1/8 finału. Teraz Linette przebrnęła kwalifikacje do turnieju WTA na kortach w Pekinie, pokonując w decydującym meczu Gao 6:2, 2:6, 6:1, ale w I rundzie musiała skreżować z powodu kontuzji.

☺ Agnieszka Radwańska awansowała najpierw do drugiej rundy turnieju w Pekinie, wygrywając z Niemką Wittthoeft 7:5, 6:3, a następnie pokonała reprezentantkę gospodarzy Zhang 7:5, 7:5 i awansowała do trzeciej rundy. O ćwierćfinał Polka miała zagrać z Rosjanką Kasatkina.

☺ Reprezentacja Polski wywalczyła trzy srebrne medale wioślarskich mistrzostw świata w Sarasocie w USA. II miejsca zajęły

czwórka podwójna kobiet, czwórka bez sterowniczkę męska dwójka podwójna. Polskę reprezentowało na mistrzostwach 10 osad, sześć z nich znalazło się w finałach A.

☺ Kubacki wygrał przedostatni konkurs Letniej Grand Prix w skokach narciarskich w austriackim Hinzenbach. Drugie miejsce zajął tu Żyła, a trzecie – Czech Koudelka. Kubacki triumfował też w ostatnim konkursie cyklu w Klingenthal i wygrał klasyfikację generalną całego letniego Pucharu.

☺ Polska przegrała z Węgrami 1:5 w towarzyskim spotkaniu hokeja na lodzie. W roli trenera polskiej reprezentacji zadebiutował Ted Nolan, który ma doświadczenia z NHL.

☺ Koszykarze Anwilu Włocławek pokonali mistrza Polski Stelmet BC Zielona Góra 92:89 w meczu o Superpuchar i zdobyli go po raz drugi w historii.

☺ Nivette (Skoda Fabia R5) wygrał Rajd Nadwiślański, 5. rundę tegorocznego championatu i zapewnił sobie po raz pierwszy w karierze tytuł mistrza Polski.

☺ Nowe pogłoski o przyszłości Kubicy wiążą go z Williamsem. W połowie października miałby on wziąć udział w testach i rywalizować z di Restą o fotel w bolidzie Formuły 1 tej stajni w przyszłym sezonie. □

L'Année Kościuszko

La Pologne commémore le bicentenaire de la mort du héros national.

Tadeusz Kościuszko en Martinique ? En effet, parti de Nantes en juin 1776 pour se rendre en Amérique, le voilier sur lequel il avait embarqué a été pris dans une tempête et s'est écrasé sur les rochers de la côte martiniquaise. Blessé, Kościuszko a été accueilli et soigné sur l'île pendant le mois de juillet, puis il a repris son voyage vers son but final – Philadelphie et la participation à la guerre d'indépendance.

La Fondation Kościuszko de Cracovie a fait réaliser une plaque commémorative en deux exemplaires, dont l'un a été dévoilé sur le Tertre de Kościuszko, à Cracovie, et l'autre a été embarqué à Szczecin, il y a deux semaines, sur le voilier Frédéric Chopin qui l'emmènera jusqu'en Martinique où il sera dévoilé à Fort-de-France, en février 2018. Sur la plaque, à côté du buste du héros, on peut lire, en polonais et en français : « Tadeusz Kościuszko (1746-1817). Héros national polonais et américain, Citoyen d'honneur de la République Française, rescapé d'un naufrage en 1776, a été accueilli à la Martinique, qu'il a quittée pour gagner l'Amérique et combattre pour l'indépendance des États-Unis. », puis en polonais seul : « Il s'est battu pour la liberté et les droits de l'homme ».

Nous sommes au cœur des commémorations du bicentenaire de la mort de Tadeusz Kościuszko, survenue le 15 octobre 1817. La Diète a instauré l'année 2017 « Année Tadeusz Kościuszko » en l'honneur du commandant en chef des forces de l'insurrection nationale qui porte son nom, du général polonais et américain, du combattant inflexible dans la lutte pour l'indépendance. Héros national, il est le symbole de la liberté et le modèle du patriotisme. Pour Thomas Jefferson, l'un des pères fondateurs des États-Unis, c'est un véritable fils de la liberté.

Tadeusz Kościuszko est né le 4 février 1746 à Mereczowszczyzna, dans l'oblast de Brest, au Grand-duché de Lituanie. En 1765, il intègre l'École des Cadets de Varsovie, créée à l'initiative du roi Stanislas Auguste Poniatowski, dont il sort avec le grade de capitaine. En 1769, il est envoyé à Paris où il fréquente diverses académies militaires. Il rentre en Pologne en 1775, mais sans avenir sur place, il se rend à Dresde pour tenter d'intégrer, sans succès, l'armée saxonne. Il retourne à Paris où l'on parle beaucoup de la révolte des colonies américaines contre les Britanniques. En juin 1776, il part donc en Amérique, avec d'autres volontaires, via la Martinique.

À Philadelphie, il est chargé de construire des fortifications. Au printemps 1777, il intègre l'armée du général Gates, pour le compte de laquelle il s'occupe des fortifications de nombreux camps militaires. Son travail permet la victoire des Américains à la bataille de Saratoga. Il est chargé, avec le soutien de George Washington, de construire le fort de West Point qui abritera plus tard la célèbre académie militaire où le président Duda a fait récemment un exposé sur l'histoire et les relations polono-américaines. Kościuszko est envoyé dans le Sud où ses compétences permettent aux Américains de gagner. En récompense des services rendus, il est promu en 1783 au grade de général de brigade, il reçoit son salaire des sept ans passés au combat et un terrain de plus de 200 ha. En 1784, il rentre chez lui, en Pologne, où il limite le servage sur son domaine. En 1789, le roi le nomme général major de l'armée royale. Il participe à la guerre contre la Russie en 1792 et se distingue dans plusieurs batailles. Il est décoré de l'ordre Virtuti Militari et nommé lieutenant-général. En France, l'Assemblée nationale législative le fait citoyen d'honneur. Il

se rend à Paris, en passant par Leipzig. Il tente sans succès d'obtenir le soutien de la France à une insurrection en Pologne. Il retourne clandestinement dans son pays, en repassant par Leipzig, pour y préparer un soulèvement. Le 24 mars 1794 à Cracovie, il annonce le début de l'insurrection, qui durera jusqu'au 16 novembre, et en prend la direction comme commandant en chef des forces armées qu'il réorganise en s'inspirant du modèle américain. Sa grande victoire est la bataille de Raclawice, le 4 avril, où les Russes sont défaits notamment par des paysans armés de faux. Le 10 octobre, à la bataille de Maciejowice, Kościuszko est blessé et capturé. Un an plus tard, c'est le troisième partage.

Détenu à Saint-Petersbourg, Kościuszko est gracié par le nouveau tsar Paul Ier, en échange de sa loyauté qu'il dénoncera plus tard. Il se rend aux États-Unis et dans plusieurs pays européens avant de se retirer en Suisse, à Soleure, où il finira sa vie. Considéré comme un héros national en Pologne et aux États-Unis, le souvenir de Kościuszko est toujours vivant, comme en témoigne l'exposition « L'homme de vision » dans la rue Krakowskie Przedmieście, à Varsovie.

Pour devancer les questions...

En France, quand on dit « Kościuszko », on pense à NKM – Nathalie Kosciusko-Morizet. Une légende faisait descendre ses ancêtres de Józef, le frère aîné de Tadeusz, mais le généalogiste Jean-Louis Beaucarnot (Le tout politique, l'Archipel, 2011) a montré qu'il n'y avait aucun lien. Il a établi que les Kościuszko de la branche paternelle de NKM descendaient d'Abraham Salomon Kościuszko, originaire de Suwałki (1821), arrivé en France dans les années soixante du XIXe siècle, un « très modeste marchand juif », marié à Janette Marx, « juive de Lorraine, sans parenté avec Karl ». Le grand-père de Nathalie, Jacques, a fait retirer le « z » de son nom polonais et lui a accolé celui de sa femme. □

Bez paniki*ciąg dalszy ze str. 8*

„Czy jesteście gotowe na wymarcie?”. Trochę je замуrowało. „Czy jesteście gotowe na to, by zniknąć z mapy Kościoła? Może byłoby potrzebne Kościołowi jedynie na 160 lat? Dinozaury też wyginęły, a przecież tak dobrze je wspominamy”. Jakaż to byłaby wolność, moc zawsze mówić: „Panie: rób, co chcesz. Chcesz – daj, chcesz – zabierz. To nie moje, ale Twoje dzieło”. Hiob, który przecież nie był chrześcijaninem, czyż nie był na wyższym poziomie duchowym od nas, kiedy mówił: „Pan dał, Pan wziął, niech imię Pana będzie błogostawione” (Hi 1,21)? Jeśli Bóg dopuścił do zniszczenia świątyni jerozolimskiej, która miała być przecież niezniszczalna, jeśli pozwolił, by Jego naród stracił ziemię na dwa tysiące lat, to dlaczego mam spierać się z Nim o Kościół w Austrii czy nawet w mojej Polsce? Sam Bóg mówił przez Jeremiasza, żeby naród poddał się Babilończykom.

A o człowieku, który wrzucił do pieca Jego proroków, mówił: „stuga mój Nabuchodonozor”...

W niewoli babilońskiej Żydzi nie mieli pretensji do Boga. Wiedzieli, że sytuacja, w jakiej się znaleźli, jest konsekwencją ich grzechów, bałwochwalstwa, wyborów życiowych. Może tak samo będzie z Europą, która kto wie, czy nie stanie się islamska. I to będzie konsekwencją jej wyborów. Czasem mam wrażenie, że Bóg mówi do Europy: „Dałem wam miliony dzieci, a wy je abortowaliście, dałem wam mężów i żony, a wy rozbijaliście rodziny, dałem wam powołania, a wy wykorzystaliście Boże zaufanie do nieludzkich bezeceństw. Dałem wam możliwość ewangelizacji Ameryki i Afryki, a wy zanieśliście im Chrystusa, ale zabraliście im złoto. Czy to moja wina, że jest was mało?”. To konsekwencja wyborów. Pan Bóg szanuje naszą wolność, nawet gdy wieszamy się z Judaszem na drzewie.

Nie wpadam w panikę. Patrzę na historię Kościoła: ile razy był w mniejszości, stał na straconej pozycji. Był taki moment, że arianie naprawdę byli górą i niewiele brakowało, byśmy przestali wierzyć, że Jezus jest Bogiem. I co? Bóg nas z tego wyprowadził. Czasami pytam, co by się stało, gdyby Polacy zachowali się jak Luter i odeszli od Rzymu. Mamy o to pretensje do protestantów, ale wyobraźmy sobie, że nastanie taki papież, który tak zależy nam za skórę, że nie będziemy chcieli słuchać Rzymu. I co wtedy?

Co robi ks. Węgrzyniak?

Wbrew moim przekonaniom i emocjom, pozostaną przy papieżu. Ubi Petrus ibi Ecclesia. Kościół jest tam, gdzie Piotr. Może papież widzi więcej? To on został wybrany przez Boga i namaszczoney. Kim ja jestem, bym miał prawo sądzić Ojca Świętego?

Coraz częściej słyszę zarzut, że Duch Święty zostawił Kościół. Działał jedynie do dnia zakończenia Soboru Watykańskiego II...

Gdy słyszę takie głosy, że Kościół zaniegował prawa, które obowiązywały przez wieki, opowiadam 15 rozdział Dziejów Apostolskich. To klasyczna karta pokazująca otwartość apostołów na nowy powiew Ducha. Paganie uwierzyli w Chrystusa i wśród uczniów rozgorzał ostry spór o to, czy trzeba ich obrzezać. Argumentów „za” było zdecydowanie więcej. Bóg powiedział do Abrahama, że każdy musi być obrzezany. Potwierdził to przez Mojżesza. Kto nie był obrzezany, był „ekskomunikowany”, czyli wyłączonej ze wspólnoty. Jeśli przyjmujemy, że Abraham żył w XVIII wieku przed Chrystusem, to znaczy, że tradycja obrzezania miała 1800 lat. Kawał czasu. Sam Jezus został obrzezany, co więcej, zapowiedział, że nie zmieni się ani jota w prawie. Większość argumentów, jeśli nie wszystkie, była więc za obrzezaniem. A jednak... Po rozmowach i modlitwie apostołowie napisali: „Postanowiliśmy, Duch Święty i my, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne” (Dz 18,28). Nie musicie być obrzezani. To był przewrót kopernikański. Jakim prawem złamali 1800-letnią tradycję i prawo? – zapyta ktoś oburzony. Prawem Ducha Świętego. To On kieruje Kościołem. I On ustanawia prawa na Nowym Synaju, którym jest Kościół. On naprawdę go prowadzi! Widzi dalej, głębiej, szerzej...

Takie działania Ducha budzą w nas opór materii. Kilka miesięcy temu bp Dajczak powiedział: „Nie wymagajmy tego, by młodzi od razu poszli na nieszpory. Może pójdą. Ale nie teraz. Poza tym nie wiadomo, czy nieszpory się ostoją. Może trzeba będzie szukać nowych form? Duch Święty jest niezwykle kreatywny”. To zdanie podzielało na wielu jak ptachta na byka. „Co złego jest w nieszporach?” – pytali.

Nie ma w nich absolutnie niczego złego. Pytanie jest inne: Czy nieszpory są do zbawienia konieczne? Św. Augustyn nigdy nie odmówił Różańca, Tomasz z Akwinu nie był ani razu na Gorkich Żalach, a św. Teresa z Lisieux nie modliła się Koronką do Bożego Miłosierdzia. To nie są rzeczy niezbędne do zbawienia. To narzędzia. Rozumiem oburzenie ludzi przywiązanych do tradycji. Ale popatrzmy na to uczciwiej. W latach siedemdziesiątych do moich rodzinnych Maniów przyjechali z partii i przekonali: „Tu powstanie wielkie jezioro. Nie będziecie żyli z roli, ale z turystyki”. Opór na wsi był wielki. „Nie może na Podhalu istnieć rodzina, która nie uprawiały roli!”. Po czterdziestu latach uśmiecham się i mówię: „Panie Boże, i komuniści czasem mieli rację”. Ludzie żyją nad jeziorem. Może nie wszyscy z turystyki, ale na pewno nie z rolnictwa. Jeśli komuniści czasem potrafili być bardziej przewidujący od prostych ludzi, to tym bardziej sobór czy papież. Jako katolik muszę ufać, że odpowiedzialni za Kościół widzą szerzej i więcej. A swoją drogą to nasza wina, że nie nauczyliśmy ludzi tego, co w Kościele jest zmienne, a co jest nie do ruszenia.

Co jest nie do ruszenia?

Wierność Duchowi Świętemu. Chrystus obiecał, że to Duch „będzie nas prowadził do całej prawdy” (J 16,23). To nie chodzi o jakąś ulotną materię, wierność niesprecyzowanemu natchnieniu pojedynczych ludzi, ale o wierność Osobie Boskiej, która ma święte prawo formować i zmieniać swój Kościół. Weźmy przywołany Sobór Watykański II: czas pełen gorących kłótni, sporów, emocji, zmian tekstów, poprawek, interwencji samego papieża. Co okazuje się na końcu? Każdy dokument przegłosowany podobnie. Dwa tysiące za, kilku przeciw. Czy to nie jest działanie Ducha Świętego? Nie potowa, ale 99 procent!

Jak rozeznaczyć Jego działanie?

Nastuchiwać. Jezus nakazał uczniom: „Idźcie na cały świat i głosić Ewangelię”. I co, poszli? Poszli. Ale do Wieczernika! Zabarokadowali się i czekali na to, co powie i zrobi z nimi Duch Święty.

W 2000 roku na II stopniu rekolekcji oazowych przyszedł mi do głowy pomysł, by wprowadzić silentium sacrum, świętą ciszę. Animatorzy powiedzieli: „Nie można. Błachnicki tego nie przewidział. Nie ma tego w materiałach formacyjnych. Młodzi nie wytrzymają”. Nawet diakon był przeciwny. Powiedziałem: „Wiecie co? Zapytajmy się Ducha Świętego, co ma do powiedzenia na ten temat. Wystawię Najświętszy Sakrament i damy Bogu godzinę. Mamy 70 osób, wszystkie chwytły dozwolone: Pismo Święte, rozmowa, płacz, koronka. Bylebyście pytali: »Panie, co chcesz zrobić?«”. Po godzinie ze czterdzieści osób wyszło na środek i podzieliło się tym, co, jak ufali, powiedział im Duch Święty. Poprzez natchnienia, słowa Biblii („ucisz się”, „wyjdź na pustynię”, itp.), wewnętrzne przekonanie. Każdy głos mówił to samo: Uciszczone się. To było niezwykle doświadczenie jedności. Wszyscy zrozumieli: Bóg chce, żebyśmy zamilkli. Poptakałem się. Młodzi byli poruszeni: „Wow! Duch Święty działa!”.

Popatrzmy na świat przez pryzmat nieba. Przez trzy pierwsze wieki chrześcijanie byli okrutnie prześladowani, a mimo to „każdego dnia liczba ich wzrastała”. Szli jak burza, zdobywając nowe terytoria i nie zastanawiając się, czy cesarz jest po ich stronie. Żyli Chrystusem, bo umierali za Niego. A dziś? Mamy wielkie bazyliki, media, uniwersytety, wydziały teologiczne, a liczba wierzących maleje. Gdzie jest problem? Być może zawsze w relacji z Jezusem. „Szukajcie wpiertw królestwa Bożego, a wszystko inne będzie wam dodane” (por. Mt 6,33). Jeśli Bóg będzie na pierwszym miejscu, to i ludzie zobaczą, że nie boimy się śmierci i potrafimy przebaczać. Jeśli patrząc na nas, zawołają: „Zobaczcie, jak oni się miłują!”, to uwierzą. Bo ludziom żyjącym Ewangelią zawsze warto wierzyć. A Bóg sam zdecyduje, czy to już czas na plon stokrotny czy czas na to, by ziarno leżało obumarte. □

*Rozmawiał Marcin Jakimowicz
(Gość Niedzielny)*

Piotr I. Car czy cesarz?

Piotr Witt

Po długiej nieobecności w Paryżu, zdążyłem w ostatnią niedzielę września na zamknięcie wystawy o carze Piotrze I. Zdarzenie pouczające. Kiedy wystawę inaugurowali przed wakacjami prezydent Macron z prezydentem Putinem media rozpisywały się o wielkim wydarzeniu kulturalnym w Wersalu w trzystulecie wizyty Piotra we Francji. Wizja lokalna pozwoliła zwerifikować i forma je.

Wystawa nie była w Wersalu, lecz w Grand Trianon. Oczywiście ten pałac to także Wersal, podobnie jak miasto, gdzie się znajduje, ale to nie ten wielki pałac Ludwika XIV, który mamy na myśli, kiedy słyszymy nazwę. Następnie wystawa była raczej skromniutka: kilka portretów Piotra i Katarzyny przywiezionych z Rosji, trochę planów i map wypożyczonych z paryskiej Bibliotheque Nationale i to prawie wszystko. Dodano na okrasę kilka instrumentów medycznych, jak np. trepan, żeby zilustrować fascynację Piotra naukami przyrodniczymi, chociaż historia poucza, że w Rosji robiono dziury w głowie środkami prostszymi, bez użycia trepanu. Zresztą kuratorzy wystawy nie omieszkali zauważyć w objaśnieniach zgorznienia paryżan pijaństwem Rosjan, ich barbarzyńskimi obyczajami i brutalnym zachowaniem podczas historycznej wizyty. Największe wrażenie wywarł na mnie... surdut tego dwumetrowej wysokości cara, czy też cesarza, a jeszcze większe jego proporcjonalnie małe buty: nr 43, może 42.

Wiele lat temu, jako uczeń szkoły podstawowej TPD XII, na Grochowie byłem zawieszony wraz z klasą na wystawę potęgi rosyjskiej. W Muzeum Narodowym pokazano nam ogromny but z cholewami należący do cara. Wiele lat później dowiedziałem się, że to co nam przedstawiano, jako obuwie od pary Piotra Wielkiego było butem pocztyliona. Woźnicę dyliżansu wstawiano na stojąco, obiema nogami do tego ogromnego futerału wypchanego stoma.

Francuzi, przy całej czotobitności się są pewni jak mówić o Piotrze: car, cesarz? Nawet pisownia tytułu nie jest jednolita. Jedni piszą tsar przez „ts”, drudzy czar przez „cz” i wystawa nie odpowie na ich wątpliwości, podobnie jak większość dzieł historycznych. Wyjaśnienie znalazłem niegdyś w rzadkiej książce Fryderyka de Martensa, wydanej w Berlinie w 1800 roku. Jako ustosunkowany dyplomata autor miał wgląd w dokumenty już wówczas trudno dostępne, a dzisiaj może nawet zaginione.

W stosunkach z dworami zachodnimi władcy rosyjscy z dawien dawna używali tytułu Wielkich Książąt, Magni Domini, greckich Autokratów, albo najczęściej carów. Dopiero Piotr w tłumaczeniach aktów wysyłanych na Zachód zaczął przekładać car na imperator.

Pierwsze jego próby w tym kierunku napotkały stanowczy sprzeciw. Cesarz Leopold I po otrzymaniu od Piotra w 1678

roku pisma opatrzonego tytułem cesarskim odpowiedział osobistym listem informując o poleceniu, jakie wydał swej kancelarii, aby odsyłała na przyszłość wszelkie pisma sygnowane w ten sposób. Później, w okresie zbliżenia obydwu dworów nie chcąc monarsze rosyjskiemu przyznać tytułu ani cesarza, ani cara, posługiwał się epitetem Rosyjski Majestat, albo Jego Majestat Wszechrosji. Podobnie postępowali Francuzi.

Przyznanie Piotrowi tytułu cesarskiego dokonano się za sprawą ambasadora rosyjskiego przy dworze brytyjskim, Matwiejewa w okolicznościach zabawnych i skandalicznych, które zasługują na przypomnienie.

Andriej Artamonowicz Matwiejew, po kilku latach spędzonych przy dworze świętego Jakuba, szykował się do odjazdu, kiedy 21 lipca 1708 roku jego karetę zatrzymali funkcjonariusze policji na Charles Street. Nakaz aresztowania wydał sędzia londyński na wniosek kupców, którym pan ambasador był winien zawrotną ówczesnie sumę 300 funtów szterlingów. Ekscelencja próbował stawiać opór. Wyrwali mu szpadę, odebrali kapelusz i laskę, wyciągnęli z karety i zawlekli do najbliższego pomieszczenia zamkniętego na klucz. Przypadkiem był to dom publiczny Blackrever. Nie pozostał tam zresztą długo. Kilku przechodzących szlachciców angielskich złożyło zań poręczenie.

Nie czekając Matwiejew wyjechał do Holandii, skąd z Hagi, bądź z Amsterdamu bombardował skargami administrację angielską domagając się ukarania zniewagi wyrządzonej jego panu.

Piotr, ze swej strony proponował, by sprawę zlikwidować szybko i po prostu, jak w Rosji: obciąć winnym głowę, wbić na pal, czy też obedrzeć ze skóry wedle miejscowego zwyczaju i środków do dyspozycji.

Incydent ogromnie był nie na rękę królowej Annie. W trosce o przyszłość swej polityki prorosyjskiej zaadresowała do Piotra osobiste wyrazy ubolewania. Nic więcej królowa nie mogła uczynić. Prawa nie pozwalały.

Jury powołane przez lorda sprawiedliwości Holta do trybunału królewskiego, The Queens Bench potwierdziło fakt znieważenia ambasadora. Jednocześnie lord Holt uznał się niekompetentnym do wymierzenia kary: nie znalazł podstaw prawnych, aby ukarać kupca Thomasa Mortona, ani innych wierzycieli za próbę odebrania długu. Nie można było również

skazać sędziego Bensona, który uchylił immunitet dyplomatyczny i nakazał aresztować złego płatnika, gdyż sędzia w Anglii był niezawisły w swych decyzjach, a nie zachodził przypadek ani przekupstwa, ani stronniczości.

Pretekstu do rozwiązania beznadziejnego supła dostarczyło zwycięstwo Piotra nad królem szwedzkim Karolem XII pod Pottawą. Dwór petersburski zarządził z tej okazji sześćtygodniowe uroczystości. Wystąpił podczas nich ambasador nadzwyczajny królowej Anny, lord Withworth z obszernym adresem przypominającym bolesny dla Jej Królewskiej Mości incydent. Długi tekst powtarzał wyjaśnienia znane z wcześniejszej korespondencji, ale, co było w nim całkiem nowe, zaczynał się od niezwykłego zwrotu „Wielki cesarzu!”

Nazajutrz po wystąpieniu Withwortha pełnomocnicy obydwu dworów zawarli pisemną ugodę. Kilkadziesiąt lat trwało zanim kwestionowany tytuł zaakceptowali również Francuzi.

Na całej aferze najlepiej wyszedł Andriej Artamonowicz Matwiejew. Otrzymał od cara, oprócz nagród pieniężnych, najwyższe order w uznaniu wzorowej służby dyplomatycznej, podczas której żył nad stan, utonął w długach i przytapany na próbie ucieczki przez wierzycieli został zamknięty w domu publicznym bez laski i kapelusza. □

J-M Nattier - Pierre-Ier-Russie 1717 - Ermitage

Spotkania PRD Europy Zachodniej, Schönstatt

W dniach od 29 września do 1 października 2017 r. w Schönstatt (Niemcy) odbyło się zebranie plenarne Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej, na które przybyli rektorzy, duchowni, siostry zakonne i świeccy z: Anglii, Austrii, Belgii, Danii, Francji, Irlandii, Niemiec, Norwegii, Szkocji, Szwajcarii, Włoch, Węgier i Polski.

Na czele Rady, liczącej 70 osób, stoi Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej biskup Wiesław Lechowicz. Tegoroczne obrady poświęcone były działalności charytatywnej w środowiskach polonijnych. Spotkanie odbywało się pod hasłem: „Wyobraźnia miłosierdzia w duszpasterskich ośrodkach polonijnych”. Referat wprowadzający w tematykę obrad „Miłosierdzie Boga podstawą posługi charytatywnej Kościoła” wygłosił ks. prof. dr hab. Wiesław Przygoda, dyrektor Instytutu Teologii Pastoralnej i Katechetyki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W czasie obrad została przedstawiona przez poszczególne misje katolickie działalność charytatywna, która na co dzień jest realizowana i praktykowana w duszpasterstwie emigracyjnym. Między innymi wskazano na konieczność współpracy instytucji kościelnych i świeckich oraz na konieczność integralnej pomocy – duchowej, religijnej, prawnej, edukacyjnej i materialnej. Wśród osób do których jest i powinna być kierowana ta pomoc są: bezdomni, uzależnieni, więźniowie, chorzy i ubodzy, kobiety będące przedmiotem handlu ludźmi i żyjące z syndromem postaborcyjnym, pracownicy wyzyskiwani przez pracodawców, a także rodziny przeżywające problemy związane z rozłąką.

Członkowie PRDEZ modlili się w kaplicy Sanktuarium Trzykroć Przedziwnej Matki i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu w intencji zmarłego w tym roku długoletniego wiceprzewodniczącego PRDEZ

pana profesora Piotra Matoszewskiego. Uczestnicy obrad mieli także okazję zapoznać się z działalnością Fundacji Jana Pawła II, którą przedstawił jej obecny administrator o. dr Krzysztof Wieliczko. W trakcie spotkania zwrócono uwagę na konieczność ciągłego dbania o zachowanie pamięci o św. Janie Pawle II i na prowadzenie duszpasterstwa w duchu Jego nauczania. To zadanie staje się wyzwaniem także w perspektywie zbliżającej się 40. rocznicy wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową.

W przyszłym roku będzie też obchodzona setna rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. Duszpasterskie ośrodki polonijne będą organizować odpowiednie uroczystości i aktywnie się włączyć w obchody jubileuszowe. W tym kontekście członkowie PRDEZ wyrazili

swoje z troską o dobre imię Polski w Europie i równocześnie zaniepokojenie przejawami przedkładania partykularnych interesów ponad polską rację stanu. W trakcie zebrania podsumowano tegoroczne Kongresy Nowej Ewangelizacji w Niemczech, Francji i Anglii. Wnioski z tych kongresów przyczynią się do zintensyfikowania działalności ewangelizacyjnej w Polskich Misjach Katolickich Europy Zachodniej. W przyszłości planowane są kolejne kongresy w różnych krajach Europy.

Następne spotkanie plenarne PRDEZ odbędzie się w dniach od 28-30 września 2018 r. na Korsyce, w Domu Rekolekcyjnym Polskiej Misji Katolickiej we Francji i poświęcone zostanie duszpasterstwu młodzieży. □

opr. za Duszpasterstwo Emigracji Polskiej

II Pielgrzymka Polonii do Sainte Anne d'Auray

NIEDZIELA, 29 PAŹDZIERNIKA 2017

Polska Misja Katolicka, serdecznie zaprasza wszystkich Rodaków z Bretanii do Sanktuarium św. Anny (Sainte Anne d'Auray).

Program Pielgrzymki

8⁰⁰ – Wyjazd autobusem z pod Kościoła Sainte Jeanne d'Arc (30 rue Danton, 35700 Rennes).

Zatrzymujemy się przed miejscowością Sainte Anne d'Auray. Do Sanktuarium idziemy pieszo, śpiewając i modląc się na Różańcu św..

10¹⁵ – Spotykamy się przed Sanktuarium

10³⁰ – Spotkanie zapoznawcze z pielgrzymami przy kawie w Sali Pielgrzyma

11³⁰ – Możliwość Spowiedzi św.

13⁰⁰ – Uroczysta Msza św. w Bazylisce

14³⁰ – Wspólna Agapa potoczona z zabawą
17⁰⁰ – Zakończenie II-iej Polonijnej Pielgrzymki do Sanktuarium Sainte Anne d'Auray

Prosimy o zabranie ze sobą pikniku!

Zgłoszenia na pielgrzymkę należy kierować pod adres: ks. Kamil Iwanowski 4, Bld Villebois-Mareuil, 35 160 Montfort Sur Meu. T. 07 81 96 31 59 ; e-mail : xkiwanowski@gmail.com

Dołóżmy wszelkich starań, aby było nas jak najwięcej !

Kurs Poradnictwa Rodzinnego

Wkrótce rusza I edycja Kursu Poradnictwa Rodzinnego we Francji – w celu przygotowania doradców życia rodzinnego do specjalistycznego polonijnego duszpasterstwa małżeństw i rodzin. Zapraszamy na nią także osoby, które już prowadzą kursy dla narzeczonych i chciałyby uaktualnić swoją, nabytą wcześniej wiedzę.

Cele jakie sobie wszyscy stawiamy to:

- Nieść pomoc małżeństwom, rodzinom w budowaniu trwałych wspólnot życia i miłości oraz rozwiązywaniu ich problemów, zgodnie z nauką Kościoła katolickiego a tym samym wzmocnić fundament, na którym Kościół stoi.

- Wykształcić i uformować nauczycieli odpowiedzialnego rodzicielstwa i doradców życia rodzinnego, którzy będą przekazywać uzyskaną wiedzę i kompetencje, służąc rodakom w poradniach rodzinnych w naszych ośrodkach duszpasterskich, podobnie jak to się odbywa w Polsce.

Podjęty program nosi nazwę: „Pomagam sobie – pomagam innym” i został przetestowany z powodzeniem, w latach 2007-2015, w Niemczech i w Anglii (w Londynie). Jest on przystosowany do naszych emigracyjnych warunków i firmowany przez Wydział Studiów nad Rodziną przy UKSW w Warszawie i wypełnia zadanie, jakie nam nałożył Jan Paweł II, by Kościół towarzyszył rodzinie w jej trudnościach i problemach.

Autorem kursu jest legenda poradnictwa rodzinnego, profesjonalista i znawca zagadnienia ks. dr Władysław Szewczyk. Prowadzeniem kursu zajmuje się zespół wykładowców z UKSW w Warszawie, za który odpowiedzialny jest ks. dr Józef Młyński, teoretyk i praktyk z doświadczeniem 12-letniej pracy w Poradni Specjalistycznej ARKA i Telefonie Zaufania w Tarnowie. Koordynatorem z ramienia Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej jest przewodnicząca komisji rodziny dr Grażyna Koszałka z PMK w Niemczech.

Kurs skierowany jest do wszystkich osób po maturze, absolwentów studiów wyższych a szczególnie do małżeństw cieszących się uznaniem, autorytetem moralnym i osobistym wśród emigrantów. Kurs trwa 4 weekendy, zaś absolwenci otrzymują świadectwo w dwóch językach: ojczystym i kraju zamieszkania. W ramach kursu otrzymają oni wiedzę i praktyczne przygotowanie niesienia pomocy rodzinom oraz przygotowanie do prowadzenia kursów przedmażeńskich, również w zakresie naturalnych metod planowania rodziny - i w tej dziedzinie uzyskują dyplom nauczyciela Naturalnego Planowania Rodziny.

Polska Misja Katolicka we Francji
i Wydział Studiów nad Rodziną UKSW w Warszawie

ZAPRASZAJĄ NA

Kurs Poradnictwa Rodzinnego

Pomagam sobie – Pomagam innym

Kurs ten adresowany jest do małżonków, absolwentów szkół średnich i studiów wyższych, osób, które chcą pomagać innym i chcą dowiedzieć się czegoś więcej o pomaganiu i wsparciu ludzi życiowo zagubionych.

Zadaniem Kursu jest przygotowanie specjalistów do pracy w poradniach parafialnych, prowadzenia katechezy przedmażeńskiej i poradnictwa Naturalnego Planowania Rodziny.

- Termin pierwszego Zjazdu: 3 - 5 listopada 2017 r. (rozpoczęcie w piątek o godz. 18⁰⁰, zakończenie w niedzielę o godz. 16⁰⁰)

- Informacje i zapisy: w parafiach oraz w biurze Polskiej Misji Katolickiej (tel. 01 55 35 32 23; e-mail: pmk.france@gmail.com)

- Miejsce szkolenia i zakwaterowanie: Maison de la Mission Catholique Polonaise 31, rue d'Hugny, 77260 La Ferté sous Jouarre

Zwracam się zatem do odpowiedzialnych za kształtowanie rozwoju moralnego i religijnego Wiernych, o wsparcie tej inicjatywy, ogłoszenie jej, przedłożenie parafianom, wskazanie sugestii i wydelegowanie osób godnych podjęcia się takiej formy pomagania innym. □

za Listem Ks. Bogusława Brzysia – rektora PMK we Francji

Z blogu red. Macieja Morawskiego – maciejmorawski.blox.pl

fol. A. Zawadzka

Dziennik 28 września 2017

Dziś w godzinach południowych złożył mi wizytę, przybyły z Warszawy – na zapowiedziane na wczoraj, ale później odwołane spotkanie w Ambasadzie RP w Paryżu – wybitny filmowiec, były student wydziału operatorskiego PWSF w Łodzi, spec od filmów dokumentalnych i producent Piotr Weychert. Przywiózł mi film o mnie, o tytule

„Korespondent”, zrealizowany przez słynną firmę Media Kontakt Mirosława Chojecego, w reżyserii laureata szeregu cenionych nagród Piotra Morawskiego.

Nawiasem mówiąc Piotr Morawski jest też już autorem filmu o moim ojcu – Kajetanie Dzierżykraj-Morawskim, zwanym w MSZ-ecie 'Kademorem', kierowniku owego ministerstwa w obalonym zamachem majowym rządzie Witosa, i o wiele później – przez ćwierć – wieku Ambasadorem Wolnej Polski przy Francji, czyli naszych ówczesnych legalnych władz na emigracji w Londynie. Oba te filmy miały być zaprezentowane naszej Polonii właśnie wczoraj, to jest 27 września. Datę tą jednak przesunięto na

później. No i co ważne, wręcz zasadnicze, miał im (owym filmom) towarzyszyć odczyt słynnego historyka dr hab. prof. Rafała Habielskiego o mających się ukazać pod nadzorem tegoż uczonego (nakładem Instytutu Pamięci Narodowej!) „Tajnych raportów” jakie przez lat wiele Kademor wysyłał do władz legalnych RP w Londynie (w odpowiedzi na pytanie jednego z czytelników potwierdzam, że Kademor sam nie pisał na maszynie, teksty te dyktował początkowo Żanecie Zabietto, później Tadeuszowi Parczewskiemu, Edwardowi Borowskiemu oraz mnie). Raporty te zdają sprawę z ciężkiej walki politycznej, jaką nasza Ambada Wolnej Polski oraz związane z nią organizacje wiodły np. w szczególnie trudnych latach pięćdziesiątych XX wieku. Wszak wtedy wptywy komunistów i ich „towarzyszy drogi” były znaczne. Skądinąd ci lub inni złudne nadzieje pokładali w komunistycznym rewizjonizmie. Jedno pewne. Owe Tajne raporty Kademora uwydatniają zdecydowane postawy i ogrom upartej walki o wolną Polskę, jaką w bardzo trudnej sytuacji prowadzili – przez niektórych z pewną ironią określanym mianem niezłomnych – Emigranci. A ja uważam, że teraz pora by owym Niezłomnym złożyć hołd. □

Wspomnienia z Uroczystości w Normandii

26 – 27 sierpnia 2017: Chambois – Montormel – Langannerie

W nocy 7 na 8 sierpnia 1944 roku do akcji bojowej w Normandii dołączyła 1 Dywizja Pancerna gen. Stanisława Maczka, która zastąpiła się w wielu walkach, zwłaszcza w «Kotle Falaise».

1 Dywizja Pancerna była spadkobierczynią tradycji 10 Brygady Kawalerii, z czasów kampanii wrześniowej 1939 r., która brała też udział w kampanii 1940 roku we Francji. Po kapitulacji armii francuskiej, polscy żołnierze przedostali się do Szkocji, gdzie powstała 1 Dywizja Pancerna. W jej skład weszli byli oficerowie i żołnierze 10 Brygady Kawalerii oraz uchodźcy, którym udało się przedostać do Anglii. 1 D.P., pod dowództwem gen. Stanisława Maczka, włączona została do 2 Korpusu Kanadyjskiego i rozpoczęła swoje działania wojenne właśnie na terenie Normandii – w okolicach Caen (7–8 sierpnia). A później w walkach w «Kotle Falaise». Dwa pierwsze tygodnie walk były prawdziwym koszmarem dla polskiego żołnierza. Wojsko posunęło się do przodu zaledwie 15 kilometrów, ale 15 sierpnia – po ciężkich walkach – Polacy wyzwalają Potigny – miasteczko zamieszkałe przez... polskich górników.

Zacięte walki miały miejsce w okolicach Chambois i Falaise. Celem bitwy było odcięcie odwrotu armii niemieckiej, ściganej od zachodu przez armię amerykańską i zamknięcie jej w okrążeniu. W „kotle” znalazło się około 70 procent tej hitlerowskiej formacji.

Wbieżącym, 2017 r. upamiętnienie kolejnej rocznicy bitwy miało swój początek 26 sierpnia – przy Tablicy upamiętniającej działania potoczonych wojsk amerykańskich, brytyjskich, kanadyjskich, polskich i... francuskich, które doprowadziły do kapitulacji Niemców po 77 dniach zaciętych walk w Chambois.

Attaché Wojskowy Ambasady Kanadyjskiej oraz mer Chambois odstonili tablicę z godłem Normandii i Kanady: Comité Juno Canada – Normandie (Voie du Souvenir – Remembrance Way). Po złożeniu pod nią kwiatów, odegrane zostały hymny Kanady, Francji i Polski.

Po ceremonii w Chambois, delegacje udały się na słynne wzgórze Montormel, które w czasie walk ochrzczone zostało

przez Polaków „Maczugą”, gdzie przy popiersiu gen. Stanisława Maczka ambasador RP Tomasz Młynarski złożył wieniec. Do zebranych gości przemówili m.in. przedstawiciele departamentu Orne oraz Polskiej delegacji państwowej, a następnie złożono jeszcze kwiaty i wieńce przy zabytkowym czotgu z dywizji gen. Maczka. Ze strony polskiej składali je Ambasador RP, attachaty wojskowe, generał 1 Dywizji Pancernej, przedstawiciele stowarzyszeń kombatanckich i harcerzy. Stronę francuską reprezentowali merowie Chambois, Coudehard, Montormel, przewodniczący Rady Departamentu Basse Normandie, szef Rady Departamentu Orne i zastępca prefekta tego departamentu.

Uroczystości zakończyła wieczorna

Msza święta, odprawiona w kościele Św. Marcina w Chambois, w intencji ofiar wojny 1914/1918 oraz 1939/1945. Odprawiali ją ks. Jean-Pierre Brard, b. kapelan wojsk ONZ – „Błękitnych hełmów” wraz duszpasterzami Polskiej Misji Katolickiej we Francji – rektorem PMK ks. Bogusławem Brzysiem i ks. Wiesławem Gronowiczem – kapłanem Stowarzyszenia Polskich Kombatanatów i ich Rodzin – Francja.

Warto przypomnieć, iż w tutejszym kościele znajduje się pamiątkowa tablica, której tekst ułożył ówczesny kapelan 1 Dywizji Pancernej ks. kap. Alfons, Marcel Stopa. Jest ona poświęcona pamięci żołnierzy 10 Brygady Dragonów 1 Dywizji Pancernej, którzy polegli „za wolność waszą i naszą” 20 sierpnia 1944 roku w Chambois.

Rocznicowej Eucharystii towarzyszyły poczty sztandarowe 10 Brygady Kawalerii Pancernej im. gen. Stanisława Maczka oraz SPK - Francja, ze sztandarowy Apoloniuszem Serafinem oraz liczne sztandary francuskie.

Głównym organizatorem tegorocznych obchodów 73 rocznicy bitwy pod Falaise, Chambois, Montormel było Stowarzyszenie 1 Polskiej Dywizji Pancernej „Francja”, z prezesem Jean-Pierre Ruault na czele oraz Ambasada RP w Paryżu.

W niedzielę 27 sierpnia delegacja „Czarnej” Dywizji i goście normandzkich obchodów udali się do Urville-Langanerie, na Cmentarz Polski, największą polską nekropolię wojenną we Francji, gdzie spoczywa ponad sześćuset polskich żołnierzy, aby wziąć udział w okoliczno-

ściowej Mszy świętej. Eucharystii przewodniczył ks. Bogusław Brzyś – rektor PMK we Francji w asyście ks. Wiesława Gronowicza – kapelana SPK - Francja i ks. Sławomira Klimy Schr. Ks. Gronowicz głosił również homilię nawiązującą do obchodzonej właśnie rocznicy.

W Mszy św. uczestniczył Dowódca Generalny Sił Zbrojnych RP, gen. dyw. Jarosław Mika, w towarzystwie reprezentującego Ministra Obrony Narodowej RP, Sławomira Fratczaka, dyrektora Departamentu Edukacji, Kultury i Dziedzictwa Narodowego MON. Na czele Delegacji Czarnej Dywizji stał jej dowódca gen. brzyg. Stanisław Czosnek. W Eucharystii uczestniczyli również przedstawiciele francuskiej Polonii kombatanckiej, prezes Koła Pamięci 1 Dywizji gen. St. Maczka - J.P. Ruault,

przedstawiciele Zarządu Krajowego SPK Francja - z prezesem Jean Kukuryką, wiceprezesem Florianem Zatuską, skarbnikiem Ireną Wahl-Damasiewicz, sekretarz Hanną Talko oraz wspomnianym sztandarowym Apoloniuszem Serafinem.

Po Mszy św. okolicznościowy znicz zapalił tradycyjnie najstarszy żołnierz 1D.P. we Francji, major Edward Podyma wraz z gen. dyw. J. Miką oraz prezesem J.P. Ruault. Rozbrzmiały również słowa Apelu Poległych, przywołujące bohaterów bitwy i wszystkich innych polskich żołnierzy spoczywających tu, na Polskim Cmentarzu, powołanym w 1954 r. przez legendarnego gen. Władysława Andersa i gen. Stanisława Maczka. □

opr. Florian Zatuski - wiceprezes SPK - Z.K.

Z Polonią i Polską w sercu. Wczoraj - dziś - jutro

En lien avec le 100ème anniversaire de l'arrivée massive des Polonais en France et afin de mettre en valeur les idées exprimées dans le livre de Edouard Papalski " Une vie en Polonia ", dans le prolongement du symposium du 2 juin 2017 à la Bibliothèque Polonaise de Paris, La Société scientifique " La Pologne dans le monde " (Stowarzyszenie naukowe „Polska w świecie”) organise le 24 octobre 2017 à l'Université de Zielona Góra (Pologne) une conférence intitulée: "L'histoire, l'évolution et les conséquences de l'émigration économique polonaise en France de 1919 a ce jour".

Cette conférence se déroulera à l'Université de Zielona Góra, ul. Licealna 9.

Program i informacje - Stow. Polska w świecie - email: polskawswiecie@gmail.com; tel. +48 608 674 784.

„Bóg mi Ciebie dał”

W dniach 23-24 września 2017 roku w parafii Świętej Trójcy w Lyonie, z inicjatywy ks. proboszcza Łukasza Skawińskiego odbywały się warsztaty dla par - „Komunikacja w małżeństwie”.

Przez cały weekend małżeństwa z dłuższym i krótszym stażem miały okazję przyjrzeć się bliżej swoim związkom i popracować nad relacjami z partnerem. Warsztaty prowadzone były przez Agnieszkę i Jakuba Kołodziejów, którzy badają naturę małżeństwa już od 8 lat i swoimi odkryciami dzielą się na łamach wydawanego przez nich pisma „Zbliżenia”. Charyzmatyczna para z Lublina prywatnie ma już za sobą prawie 25 lat małżeństwa i trójkę dzieci. Wyraźnie widać, że droga, którą sobie obrali daje im satysfakcję. Ich spostrzeżenia i porady są wiarygodne i niezwykle trafne. Połączony szczególną nicią porozumienia duet polonistki i psychoterapeuty w niezwykle przystępny sposób przeprowadził uczestników przez kręte ścieżki małżeństwa i wskazał bariery, które pojawiają się na drodze do skutecznej komunikacji małżonków.

Jeśli warsztaty to i narzędzia...

Były i narzędzia - pary, po serii konferencji na temat kobiecej i męskiej natury oraz mentalności małżeńskiej, zostały wyposażone w narzędzia, z pomocą których mogą pracować nad swoją relacją i znacząco usprawnić wzajemną komunikację. Jednym z takich narzędzi jest opracowana przez Kołodziejów „Gra małżeńska”. Taka trochę inna gra karciana. Małżonkowie za pomocą specjalnie zaprojektowanych kart, uczą

się wyrażać swoje myśli, uczucia, obawy i pragnienia w sposób pozbawiony agresji, złości i bez wywoływania poczucia winy. Karta głosu umożliwia komunikowanie się bez przerywania sobie nawzajem i z gwarancją bycia wysłuchanym. Gra pomaga wyrobić sobie pożyteczny nawyk dyskusowania bez klasycznego odbijania piłeczki, rozpoczynającego się niewinnym: „Tak, ale...”. Takie warsztaty to szansa dla małżeństw, które borykają się z sytuacjami kryzysowymi, na spotkanie z parami, które równie chętnie dzielą się swoimi często trudnymi doświadczeniami. To również dobry moment, żeby przypomnieć sobie, że małżeństwo to relacja, o którą należy dbać i zabiegać całe życie. Skoro kiedyś podjęliśmy decyzję, że TA osoba i TO małżeństwo jest naszym powołaniem, należałoby nie ustępować w działaniu, aby swoją rolę wypełniać jak najlepiej. Poprawiać swoje relację i tworzyć dom, dający bezpieczeństwo i zrozumienie, wychowywać dzieci w poczuciu wzajemnego poszanowania, zrozumienia i otwartości w wyrażaniu uczuć.

Świadectwa...

Zawsze najcenniejszym darem, takich spotkań są świadectwa uczestników, wypowiedziane nieraz tamiącym się głosem - o załączkach zmiany, która zaczęła się w nich dokonywać już podczas pierwszego wieczoru małżeńskich rekolekcji - nieśmiało podzielił się swoim. W warsz-

tatach uczestniczyłam razem z Narzeczonym, jako że dopiero stajemy na początku drogi do małżeństwa. Razem z pozostałymi parami, chętnie przyjrzelśmy się anatomii małżeństwa poznałymi się relacji małżeńskiej. Najbardziej inspirującą częścią dla nas była medytacja Jana Pawła II, patrona małżeństw, która w piękny sposób opisuje jak powinna wyglądać „zdrowa relacja” pomiędzy Mężem i Żoną, kobietą i mężczyzną. Papież przywołuje istotę małżeństwa i wskazuje kierunek w jakim powinniśmy podążać.

Już wiadomo, że w naszej lyońskiej parafii kontynuowana będzie seria konferencji i warsztatów - najbliższa okazja już w Wielkim Poście (11-14 marca, prowadzący o. Knotz). Już dziś zapraszamy, bez żadnych oporów, wszystkie pary, aby na własnej skórze przekonały się jak dobre efekty mogą one dać.

Inspiracją niech będzie fragment ze wspomnianych Medytacji Jana Pawła II na temat bezinteresownego daru:

„Pan Bóg istotnie obdarowuje nas ludźmi, braćmi i siostrami w człowieczeństwie, poczynając od naszych rodziców. A potem, w miarę jak dorastamy, stawia na drodze naszego życia coraz to nowych ludzi. I każdy z nich w jakiś sposób jest dla nas darem, o każdym i każdej można powiedzieć: «Bóg mi ciebie dał...» — a ta świadomość staje się źródłem wewnętrznego bogactwa dla każdego z nas. Byłoby groźne, gdybyśmy nie umieli rozpoznać tego bogactwa, jakim jest każdy człowiek, gdybyśmy zamykali się wyłączenie w swoim «ja», zatracając ten rozległy horyzont, jaki z biegiem lat otwiera się przed oczyma naszej duszy.”

Magda Pardiak

**“ Ne te laisse pas vaincre
par le mal, mais sois vainqueur
du mal par le bien. ”**

33ème ANNIVERSAIRE DE LA MORT

J. POPIEŁUSZKO

jeudi 19 octobre 2017

à 19h00 à la cathédrale de Créteil

2, rue Pasteur-Vallery-Radot - Créteil
M° Créteil-Université (ligne n°8), bus n° 181 ou 281, arrêt Montaignut
e-mail: association.aeo@laposte.net; www.creteilcathedrale.fr

1 listopada na Montmorency

Życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy. I gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie – (z liturgii żałobnej).

Kierowani wiarą i zachęteni nawoływaniem Kościoła do modlitwy za zmarłych, zapraszamy do wspólnej modlitwy w dniu 1 listopada br. na cmentarzu w Montmorency, nazywanym Panteonem Polskiej Emigracji. Msza św. w intencji naszych zmarłych Rodaków, pod przewodnictwem Rektora PMK ks. Bogustawa Brzysia, będzie celebrowana o godz. 14.30.

Dla chętnych jest organizowany przejazd spod kościoła polskiego Wniebowzięcia NMP na ulicy Saint-Honoré (Concorde). Wyjazd o godz. 13.00, koszt przejazdu w obie strony 15 euro.

Zapisy w biurze parafialnym, 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris, w g. 9.00-12.30 i 15.00-17.00 lub tel.: 01 55 35 32 25.

Ze względów organizacyjnych prosimy o zapisy najpóźniej do 28 października. □

5 listopada - cmentarz w Thiais

Parafia polska pw. Wniebowzięcia NMP w Paryżu serdecznie zaprasza na wspólną modlitwę za naszych zmarłych Rodaków spoczywających na cmentarzu w Thiais.

Polskie groby znajdują się w kwaterach: 98 i 100. Modlitwy odbędą się w niedzielę 5 listopada o godz. 15⁰⁰.

Dojazd własnymi środkami transportu. □

*Duszpasterze parafii polskiej
Wniebowzięcia NMP na Concorde w Paryżu*

PZK DEKANATU PÓŁNOCNEJ FRANCJI ZAPRASZA NA VIII FORUM LAIKATU

**BYĆ DOBRYM JAK CHLEB
ETRE BON COMME LE PAIN**

4 NOVEMBRE 2017

NOEUX LES MINES - 8, PLACE DU MARÉCHAL FOCH

AU PROGRAM :

9h45 – Accueil et un café; – 10h – Une Conférence: Św. Brat Albert Chmielowski – być dobry jak chleb – ks. Przemysław Wysocki; – 11h30 – Une Messe – przewodniczy i kazanie wygłosi ks. dr Krystian Gawron – Wicerektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji; – 13h15 – Un repas – Salle Georges Brassens (avenue Pierre Guillon – Noeux Les Mines, prix 20€)

Inscriptions jusqu'au 25 octobre 2017

Annie Marek – 03 21 02 83 11 ou 06 02 32 12 07

16 października 1978 - 16 października 2017

Fundacja Jana Pawła II zaprasza

Z okazji 39 rocznicy wyboru Księdza Karoliny Karola Wojtyły na tron Piotrowy, Francuskie Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II zaprasza wszystkich, którym bliska jest pamięć i dziedzictwo Wielkiego Papieża Polaka, na uroczystą Msze Świętą.

Eucharystia ta sprawowana będzie w poniedziałek 16 października b.r. o godzinie 18³⁰ w Kościele Polskim Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Paryżu. □

*Zarząd Koła Przyjaciół
Fundacji Jana Pawła II w Francji*

Jeśli uważasz, że masz problem z alkoholem,
alkohol kieruje Twoim życiem

Przejdź na spotkanie **Anonimowych Alkoholików**

Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, na życie których wpływa picie alkoholu. Anonimowi Alkoholicy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby wspólnie rozwiązać swój problem – **alkohol**.

**Spotkania AA odbywają się w każdy wtorek
w godzinach od 19³⁰ do 21³⁰**

przy kościele św. Genowefy (18, rue Claude Lorrain, 75016 Paris – metro Exalmans)

Anonimowość jest podstawową zasadą Anonimowych Alkoholików

SPRZEDAM

POLSKI SKLEP SPOŻYWCZY
W SAINT GERMAIN-EN-LAYE

kontakt: **06. 28. 53. 20. 94**

OFIARY NA TYDZIEŃ MIŁOSIĘDZIA

Ks. Kacprowski Piotr –	100€
Dutkiewicz Barbara –	50€
Szajda Krystyna – Paris –	200€
Ks. Krasny Waldemar –	500€
Ks. Kret Zbigniew –	128,70€
Ks. Mach Wojciech –	100€
Cichy Helena –	25€
Steckiewicz Felix –	50€
Trenda Stanisław –	50€
Marłowski Irene –	25€
Gabud Florian –	25€
Kuczma Marianne –	25€
Liszka Wojciech –	50€
Olejarz Andrzej –	100€
Steckiewicz Felix –	100€
Kukula Roman –	100€
Zienkiewicz Ryszard – Montigny Le Bretonneux –	100€
Kieryllo Jan – Briennon sur Armancon –	300€
Ostrowski Józef – Paris –	200€
Ziaja Krzysztof – Château Thierry –	70€
Wiśniewski Eugenie – La Ferte Sous Jouarre –	500€

Dalsze ofiary prosimy przysyłać na adres: Mission Catholique Polonaise,
263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris, wpłacając na: CCP 1268–75 N PARIS

Ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”

DENTYSTKA POLSKA DLA DZIECI i DOROSŁYCH Dr Mariola Tuliszkiewicz

01 42 33 30 58; 06 43 98 83 66

45, rue du Caire – 75002 Paris

Akceptuję CMU AME

DÉMÉNAGEMENT - TRANSPORT - AUTOLAWETA PRZEPROWADZKI, - WYWÓZ GRUZU

Tel. 06 30 40 49 49

- 3/06 Je suis a la recherche d'un Polonais nommé CHLEBICKI JAN, né le 16/10/1900 a Ryczów (Pologne) et il est décédé le 15 décembre 1962 quelque part en France.
londnersimon@yahoo.fr; tel. 01 39 72 41 21 (répondeur).

Grupy rodzinne Al-Anon

Nadzieja dla krewnych i przyjaciół alkoholików

Al-Anon jest wspólnotą kobiet i mężczyzn, na życie których wpływa picie alkoholu członka rodziny lub bliskiej osoby. Krewni oraz przyjaciele mogą wiele uczynić, aby pomóc zarówno sobie jak i osobie mającej problem z alkoholem.

Spotkania odbywają się w każdy wtorek o godzinie 20
(w salce obok kościoła polskiego NMP w Paryżu – metro: Concorde)

Grupa Alateen spotyka się w drugi i ostatni wtorek każdego miesiąca o **godz. 20**

Anonimowość jest podstawowa zasada Al-Anon. Czekamy na Ciebie!

T. 06 67 30 89 95; 06 28 74 23 63

Masz problem z picciem?

Może Anonimowi Alkoholicy pomogą!

Wykaz mityngów AA w Paryżu:

Niedziele godz. 17.00:

3, rue Rampal (kod: 9172), 75019 Paris, M° Belleville/;

Wtorki godz. 19.30:

18, rue Claude Lorrain; 75016 Paris, M° Exelmans/;

Środy godz. 19.30:

20, rue Legendre (2 piętro), 75017 Paris, M° Villiers/;

Czwartki godz. 19.30:

11, Ville St-Jacques (kod: 0911),

75014 Paris, M° Saint-Jacques.

Niedroga francusko-polska firma pogrzebowa

POMPES FUNEBRES POLONIA ASSISTANCE INTERNATIONALE
przewożenie ciała do Polski • pogrzeby na terenie całej Francji 24/24
Koszty trumny (lub urny) i transport do Polski od 2200 € TTC

Tel. 02 31 85 23 66 – mówimy po polsku
(tłumaczenie i załatwianie formalności w urzędach)
Tel. 02 31 78 25 93 – mówimy po francusku
Fax 02 31 34 98 93 | e-mail: josefa.bazincourt@gmx.fr

Centrum Stomatologiczne Dentylis Boulogne

DENTYLIS
www.dentylis.fr

76 av. Edouard Vaillant
92100 Boulogne Billancourt
Linia metra nr 9,
stacja: Marcel Sembat
(wyjście: rue Rieux)

Akceptujemy CMU, AME.
Stawki wg cennika Sécurité Sociale,
Stosujemy zasadę Tiers payant
(karta vitale).

☎ 01.41.13.45.05
✉ boulogne@dentylis.fr

Współpracujemy z większością mutuelles.
Konsultacje: od Pn - do Pt, 9.00 - 19.30

Mówimy po polsku

Bilety autokarowe i samolotowe

Janosik SINDBAD

Paryż: 252, rue Rivoli - 2, rue Mondovi
tel. 01 44 69 30 80, 01 40 20 00 80.

Wyjazdy 7 razy w tygodniu.

Z Paryża (12⁴⁵), Reims (14⁴⁵), Metz (17⁰⁰)
do: Polski Południowej i Centralnej;

16⁰⁰ - z Paryża do innych miejscowości, w sumie 145 miast.

Czynne 7 dni w tygodniu - przesyłki i paczki do Polski

Wszelaka pomoc prawna w administracji francuskiej.

Edyta - T. 06 22 72 26 68;
e-mail: edyta-anne@hotmail.fr

MASZ PROBLEM Z HAZARDEM?

Może anonimowi hazardziści pomogą?
Każdy miting AH otwarty.

W każdy poniedziałek o godz. 19

Salka przy kościele Św. Genowefy w Paryżu
(18, rue Claude Lorrain, metro Exelmans)

– TŁUMACZENIA –

Stanisław Bocianowski – dr Prawa
– Tłumacz Przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym
w Wersalu i Sądzie Kasacyjnym w Paryżu.

105 bis, Bd de Grenelle, 75015 Paryż
Tel/fax : 01 43 06 00 70, 06 17 98 60 20, e-mail: bocianowski@sfr.fr

**Polonijna Zabawa
Andrzejkowa**

Bilet
50€
/osobę

25.11.2017
(Sobota)

Zabawa od 20
do 5 rano

Sala Cargo w Bobigny

49 Avenue Henri Barbusse, 93000 Bobigny

Dojazd: M 5 7 RER E

Będzie nam towarzyszył krakowski
zespół muzyczny ExpressBand

W cenie biletu - menu: 1 danie gorące,
smalec, ogórki, wędliny, ciasta

Alkohole w sprzedaży na miejscu: wódki, wina,
piwo beczkowe z Polski: Żywiec, Okocim, Tyskie

ORGANIZATOR: Małgorzata Jeczminek
Wpłaty, rezerwacje i dodatkowe informacje:
tel. 06 59 87 71 70

✿ TRANSPORT:

- wywóz gruzu, - dowóz materiałów, - przeprowadzki.

Tel. 06 98 58 86 36

Dr Danuta Baranowicz-Schouker

chirurgien- dentiste

33, rue Poissonnière – 75002 Paris, M° Bonne Nouvelle
tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15

- CMU dzieci i dorośli; (mówimy po polsku)

✿ **Luxsus - PRZEWOZ OSÓB i TOWARÓW DO POLSKI -**
OLSZYNA, WROCŁAW, KATOWICE, KRAKÓW, RZESZÓW.

TEL. 06 62 75 50 06; 01 42 38 63 20; (00 48 12) 284 12 50!

PSYCHOLOG-TERAPEUTA: TEL. 01 45 88 58 60

udziela pomocy w przypadku:
problemów życiowych, depresji, ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Tygodnik polski za granicą
(Hebdomadaire de l'emigration polonaise)

N° 35 (2695): 15.10.2017

Commission paritaire N°: 0520 G 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France)

Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31, 01 42 96 23 29.

E-mail: vkat@club-internet.fr, vkat@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. Bogdan Brzyś – Recteur MCP.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół.

Druk (Imprimerie): INDICA – 2, rue du 19 mars 1962 – 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) – 56,60 €; pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 4.10.2017

Inf. o prenumeracie na str. 3

Association Pomost-Passerelle
AIDE AUX POLONAIS VIVANT DANS L'IMMIGRATION

Piesza Pielgrzymka Różańcowa

21 i 28 października 2017 godz. 10⁰⁰ z parafii Wniebowzięcia NMP
236 bis, rue Saint-Honoré
75001 Paris

do kaplicy Matki Bożej od cudownego medalika
140, rue du Bac
75007 Paris

TRWAM PROGRAM

16 - 22 października 2017

PONIEDZIAŁEK 16 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Wieś to też Polska 9²⁵ Słowo Życia 9³⁰ Vatican Magazine 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedokończone 11²⁵ Felieton 11³⁵ Dokument 11⁵⁰ Retrospekcja 11⁵⁵ Św. na każdy dzień 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 13²⁰ Koncert życzeń 14¹⁰ Dokument 15⁰⁵ Dokument 15⁴⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Sanktuaria polskie 16³⁰ Tydzień z Ziemi Św. 16⁵⁰ Reportaż 17²⁰ Św. na każdy dzień 17²⁵ Reportaż 17³⁰ Spotkanie Rodziny RM 19⁴⁵ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

WTOREK 17 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8³⁵ Słowo Życia 8⁴⁰ Reportaż 9¹⁰ Papież Polak do Rodaków 9⁵⁰ Dokument 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Jak my to widzimy 10⁴⁵ Tydzień z Ziemi Św. 11⁰⁵ Mocni w wierze 11³⁵ Felieton 11⁴⁵ Dokument 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 13²⁰ Dokument 14⁰⁰ Mojżesz – serial 14⁵⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Jestem mamą 16³⁰ Dokument 16⁵⁰ Express Studencki 17⁰⁰ Dokument 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedokończone 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

ŚRODA 18 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9⁰⁰ Dokument 9²⁰ Express Studencki 9²⁵ Sanktuaria polskie 9⁴⁵ Św. na każdy dzień 9⁵⁰

Program edukacyjny 10⁰⁰ Audycja Generalna 11⁰⁰ Dokument 11²⁵ Felieton 11³⁵ Notacje historyczne 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Dokument 13⁰⁰ Dokument 14⁰⁰ Dokument 15³⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Na zdrowie 16³⁰ Program rozrywkowy 16⁴⁵ Dokument 17⁰⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedokończone 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

CZWARTEK 19 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9⁰⁰ Na zdrowie 9²⁵ Program rozrywkowy 9³⁵ Św. na każdy dzień 9⁴⁰ Naprotechnologia 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedokończone 11²⁵ Felieton 11³⁵ Program edukacyjny 11⁵⁵ Dokument 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Reportaż 13²⁰ Św. na każdy dzień 13²⁵ Reportaż 14⁰⁰ Wielkie serce Jack – film 15⁴⁰ Dokument 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Program rozrywkowy 16³⁵ Przegląd Źródła 16⁴⁰ Dokument 16⁵⁵ Przegląd Niedzieli 17⁰⁰ Dokument 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedokończone 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

PIĄTEK 20 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Słowo Życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9¹⁰ Program rozrywkowy(2) 9⁴⁵ Duc in altum 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedokończone 11²⁵ Felieton 11³⁵ Poradnik szczę-

śliwego małżeństwa 11⁵⁰ Dokument 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Wierzę w świętych obcowanie 13⁵⁵ Św. na każdy dzień 14⁰⁰ Dokument 14¹⁵ Koncert 14⁵⁵ Słowo Życia 15⁰⁰ Koronka do Bożego Miłosierdzia 15²⁰ Mocni w wierze 15⁵⁰ Ma się rozumieć 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Siódmy sakrament 16³⁵ Dokument 16⁵⁰ Dokument 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Westerplatte Młodych 18⁵⁵ Przegląd Niedzieli 19⁰⁰ Warto zauważyć 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

SOBOTA 21 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Westerplatte Młodych 8⁵⁵ Słowo Życia 9⁰⁰ Inauguracja Roku Akademickiego WSKSiM 11³⁰ Dokument 12⁰⁰ Msza Św. 13²⁰ Siódmy sakrament 13⁴⁵ Felieton 13⁵⁵ Św. na każdy dzień 14⁰⁰ Józef z Egiptu – serial 14⁴⁰ Dokument 15³⁰ Jak sobie radzić z cierpieniem? 16⁰⁰ Msza św. 18¹⁵ Rozmowy niedokończone 19²⁵ Przegląd Niedzieli 19³⁰ Katecheza 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

NIEDZIELA 22 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Słowo Życia 8⁰⁵ Polski pkt. widzenia 8²⁵ Św. na każdy dzień 8³⁰ Dokument 9⁰⁰ Felieton 9¹⁰ Dla dzieci 9¹⁵ Katecheza 9³⁰ Msza Św. 10³⁵ Przegląd Niedzieli 10⁴⁰ Dokument 10⁵⁰ Wieś to też Polska 12⁰⁰ Msza św. 14⁰⁰ Koncert 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Koncert życzeń 17⁰⁰ Dokument 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Koncert 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Film. □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

POLVOD

TYLKO POLSKIE FILMY

Legalnie i bezpłatnie na www.polvod.pl

UBEZPIECZENIA PO POLSKU

Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife

tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

TVP
POLONIA

PROGRAM TV

16 - 22 października 2017

PONIEDZIAŁEK 16 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Krótka historia – felieton 11¹⁰ Kulturalni PL – magazyn 12⁰⁵ Racja stanu 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Barwy szczęścia – serial 13²⁵ Blondynka – serial 14²⁰ Oczy w oczy 14⁵⁰ Patrycja 15²⁵ Turystyczna Jazda 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Komisarjat – serial 16²⁵ Ukryte skarby – reportaż 16⁵⁵ Supetkowe ABC – magazyn 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Niedziela z 18⁴⁰ Pod Tatrami – magazyn 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Nad Niemnem – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20⁴⁰ Pogoda 20⁴⁵ O mnie się nie martw – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Kardynał Wojtyła Papieżem – dokument 0¹⁵ Ukryte skarby – reportaż 0⁴⁵ Komisarjat – serial 1¹⁵ Supetkowe ABC – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK 17 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Krótka historia – felieton 11¹⁰ Polonia 24 11³⁰ Rozmowa Polonii 11⁴⁵ Halo Polonia – magazyn 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Barwy szczęścia – serial 13²⁵ Wojenne dziewczyny – serial 14¹⁵ Kardynał Wojtyła Papieżem – dokument 15²⁵ Następna stacja – magazyn 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Komisarjat – serial 16²⁵ Sonda z 16⁵⁵ Dla dzieci 17¹⁰ Przyjaciele lasu – reportaż 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Magazyn o książkach 18²⁵ Naszaarmia.pl – magazyn 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Magazyn z Wysp 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Ojciec Mateusz – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Patrycja 23⁴⁰ Ktokolwiek widział ktokolwiek wie – magazyn 0¹⁵ Sonda z 0⁴⁵ Komisarjat – serial 1¹⁵ Film 1³⁰ Przyjaciele lasu – reportaż 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA 18 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Krótka historia – felieton 11¹⁰ Polonia 24 11³⁰ Rozmowa Polonii 11⁴⁵ Halo Polonia – magazyn 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Barwy

szczęścia – serial 13²⁵ O mnie się nie martw – serial 14²⁰ Jak nie wiadomo o co chodzi – dokument 15²⁵ Podmuch energii – reportaż 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Komisarjat – serial 16²⁵ Astronarium – magazyn 16⁵⁵ Program muzyczny 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Wojownicy czasu – reportaż 18²⁵ Studio Wschód – program publicystyczny 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Wilnoteka – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Głęboka woda – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁰ Jak nie wiadomo o co chodzi – dokument 0¹⁵ Studio Wschód – program publicystyczny 0⁴⁵ Komisarjat – serial 1¹⁵ Program muzyczny 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK 19 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Krótka historia – felieton 11¹⁰ Polonia 24 11³⁰ Rozmowa Polonii 11⁴⁵ Halo Polonia – magazyn 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Barwy szczęścia – serial 13²⁵ M jak miłość – serial 14²⁰ Głęboka woda – serial 15¹⁰ Pod Tatrami – magazyn 15²⁵ Wilnoteka – magazyn 15⁴⁵ Wiadomości 15⁵⁵ Komisarjat – serial 16²⁵ Jak to działa – magazyn 16⁵⁵ Las Story – reportaż 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Podróże z historią – dokument 18²⁵ Racja stanu 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Magazyn z Ameryki 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Instykt – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23⁰⁵ Magazyn śledczy Anity Gargas 23⁴⁰ Warto rozmawiać – program publicystyczny 0⁴⁵ Komisarjat – serial 1¹⁵ Las Story – reportaż 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK 20 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Krótka historia – felieton 11¹⁰ Polonia 24 11³⁰ Rozmowa Polonii 11⁴⁵ Halo Polonia – magazyn 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Na sygnale – serial 13²⁵ M jak miłość – serial 14²⁰ Ratownicy – serial 15¹⁵ Warto rozmawiać – program publicystyczny 16²⁰ Wiadomości 16³⁰ Skarby architek-

tury drewnianej UNESCO 16⁴⁵ Baw się słowami – magazyn 16⁵⁵ Domisie 17²⁰ Krótka historia – felieton 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Polska Molskiej – magazyn 18²⁵ Baltic Sea – magazyn 18⁵⁵ Na sygnale – serial 19²⁵ Wolny Ekran – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Na dobre i na złe – serial 21⁴⁵ Polonia 24 22⁰⁵ Rozmowa Polonii 22²⁰ Halo Polonia – magazyn 23¹⁵ Widowisko 0²⁵ Polska Molskiej – magazyn 0⁵⁰ Magazyn z Ameryki 1¹⁵ Domisie 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA 21 PAŹDZIERNIKA

7³⁰ Pytanie na śniadanie 10⁵⁵ Polonia 24 11¹⁵ Rozmowa Polonii 11³⁰ Halo Polonia – magazyn 12²⁰ Ojciec Mateusz – serial 13¹⁵ Na dobre i na złe – serial 14¹⁵ Koncert 15⁰⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn 15³⁰ Zakochaj się w Polsce – magazyn 16⁰⁰ Kulturalni PL – magazyn 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Program rozrywkowy 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Wojenne dziewczyny – serial 21⁴⁰ Dzieci i ryby – komedia 23²⁰ Widowisko 0¹⁵ Słownik polsko@polski 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA 22 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁵ Patrycja 8³⁵ Magazyn z Wysp 8⁵⁵ Wolny Ekran – magazyn 9¹⁵ Teleranek – magazyn 9⁵⁰ Ziarno – magazyn 10²⁰ Baw się słowami(2) – magazyn 10⁵⁰ Maszyna zmian(2) – serial 11⁵⁵ Między ziemią a niebem – magazyn 12⁰⁰ Anioł Pański 12¹⁵ Między ziemią a niebem – magazyn 13⁰⁰ Msza św.- kościół Św. Polskich Braci Męczenników Bydgoszcz 14²⁰ Turystyczna Jazda 14⁴⁰ Dom – serial 16³⁰ Rodzinka.pl(2) – serial 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Oczy w oczy 19²⁵ Baw się słowami – magazyn 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Blondynka – serial 21⁴⁰ Papusza – dramat 23⁵⁵ Zakochaj się w Polsce – magazyn 0³⁰ M jak miłość – serial 1²⁰ Baw się słowami(2) – magazyn 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

L'Année Kościuszko

(page 11)

